

BUŠTĚHRADSKÝ

leden - únor
2012

1



zpravodaj

časopis městského zastupitelstva

ročník 36



Z radnice • Dobré a špatné zprávy • Country express • Rozhovory s Dušanem Spiritem • Založení šachové školy A. Karpova • Zlatí kanáři • Dětský karneval
K prameni Buštěhradského potoka • Proč rušit něco, co dobře funguje

zdarma

SDĚLENÍ REDAKČNÍ RADY

Vážení občané,

je možné, že toto číslo buštěhradského zpravodaje v této podobě, vychází jako poslední. Tato situace vznikla postojem vedení města. O dalším osudu buštěhradského zpravodaje bude rozhodnuto na příštím veřejném zasedání. Další informace o dění ve městě můžete dočasně nalézt na veřejné desce na horním náměstí.

ROK 2011 NA RADNICI

Shrneme-li hlavní události loňského roku, můžeme vyzdvihnout následující události na radnici:

Boj o zastavení záměru výstavby BPS na území obce, který zvedl vlnu odporu občanů obce. Záležitost dosud není dořešena.

Vystoupení náhradníka - zastupitele pana ing. Nového, který vnesl rozruch do klidu činnosti na radnici, a který ve svém důsledku vedl

k otevření problémů ve vedení města současného i minulého. O těch se začalo otevřeně hovořit. Konec roku skončil odvoláním pana Sejkory jako 1. místostarosty a jeho rezignací spolu s rezignací ing. Javorčkové na předsednictví výborů, které vedli.

Koupě dolního rybníka obcí za 1 000 000 Kč.

Historická nabídka v závěru roku na využití podání dotace v hodno-

tě 10 mil. Kč Středočeským krajem na dokončení západní části zámku patřící obci.

Nesplnily se sliby zastupitelstva o rozšíření kapacity školky do konce roku 2011 ani v místě stávajícího MěU, ani v místě knihovny, ani v areálu ZŠ.

(Zapsal: Jiří Janoušek)

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA 13. 12. 2011

Přítomni byli všichni zastupitelé kromě pana Nového. Paní Javorčková přišla krátce po zahájení zasedání, které začalo v 17. 39 hod. V průběhu programu, se omluvily paní Kindlová a paní Javorčková, které před koncem opustily zasedání. Zasedání mělo, po dvou předchozích, výrazně klidnější průběh, ačkoliv i v jeho průběhu bylo znát, že zastupitelé nejsou zcela v pohodě. Zcela věcně argumentovali všichni zastupitelé. Díky protichůdným názorům si občané mohli udělat lepší názor na projednávané záležitosti.

Paní starostka změnila taktiku programu zasedání s tím, že disku-

se ke všem projednávaným bodům bude až po všech usneseních na konci veřejného zasedání. To samozřejmě ušetřilo čas, zároveň to ale omezilo leckdy věcné připomínky občanů k projednávaným bodům zasedání a vrátilo to projednávání do stavu, kterému se chtělo nové vedení vyhnout, tedy, aby o věcech jednalo zastupitelstvo s občany a ne bez nich. Tak byli občané se svými dotazy a názory odsunutí až na závěr jednání, kdy již nemohli nic změnit svými připomínkami v podkladech pro rozhodování zastupitelů. To si myslím bylo na újmu komunikace s občany a některých projednávaných bodů, jak bylo později zjevné v diskusi.

Byla vzata připomínka k poslední-

mu zápisu zasedání o jeho doplnění o pravidelné zveřejňování plateb a příjmů v rozpočtu města a nebyla vzata připomínka chybějící informace z minulého zasedání o hlasování zbavení funkce starostky a místostarosty. Nová pracovnice, jako zapisovatelka, byla vybavena poprvé novým diktafonem.

Paní starostka informovala o jednání na Středočeském kraji vzhledem k financování zámku ze strany města. Buštěhrad nemá ani peníze ani čas na celkovou dostavbu své části zámku. Kraj navrhl podat návrh na dotaci ve výši 10 mil. Kč tak, aby západní křídlo zámku bylo doděláno ve stejném časovém horizontu jako část kraje. Aby se ulehčilo dále nákladům města, kraj dodatkem k darovací

smlouvě převezme i malou, zbývající část severního křídla, která ještě patří obci. Město má tímto jedinečnou možnost dodělat kompletně, za podmínky schválení dotace krajem, celou svou část zámku, ale zároveň i odpovědnost nalézt peníze na spoluúčast při dotaci a zajištění včasného plnění všech prací na zámku. Zastupitelstvo schválilo záměr podat tuto dotaci.

Zastupitelstvo schválilo podat žádost o dotaci z fondu životního prostředí a zemědělství v částce 250 000 Kč. Jde o opravu stavidla a hrází nově zakoupeného rybníka.

Oficiálně byly zrušeny výbory kulturní a stavební a na jejich místě budou fungovat komise, které nebudou mít v čele zastupitele.

Paní Burešová informovala dále o finanční situaci obce. Přišly dotační peníze na knihovnu, iniciované panem Sejkorou, paní Čermákovou a panem Janouškovicem, za účelem vybavení promítací technikou. Částky 1,5 mil. Kč a 2 mil. Kč na zámek. Částka 0,6 mil. Kč z letiště. Částka 4,4 mil. Kč na zateplení budov a 95 000 Kč na park Ořešín. Dotace na školu ze strany obce byly zvýšeny o 0,5 mil. Kč. Schvalování rozpočtového opatření se zdržely hlasování paní Javorčkové a Kindlová.

Obcí byla provedena vcelku úspěšná kontrola v ZŠ.

Paní Leflerová prosadila se spol. ČEZ úhradu za věcné břemeno ve prospěch města ve výši 95 200 Kč za uložení kabelového vedení do země. Pan Sejkora navrhl fixovat tuto částku na veřejné osvětlení a jeho modernizaci. Převodem el. vedení do země, se tímto zároveň likvidují sloupy a podpěry pro pouliční osvětlení. Bylo odhlasováno, že město bude chtít úhradu za zřízení věcného břemene do budoucna v hodnotě 120 Kč / m². Zároveň starostka předala informaci o zvýšení celkových nákladů na vodu z vodáren na 84 Kč / m³. Starostka slíbila o navýšení s vodárnami jednat vzhledem k investici města do kanalizace.

Následovalo schvalování plánovacích smluv. V nich, pro zajímavost, zastupitelé kladli důraz na šířku chodníku 1,6 m. Dále se odsouhlasila smlouva s obcí Hřebeč o zajištění požární ochrany pro naši obec. Paní Javorčková pozvala přítomné na den otevřených dveří na zámek dne 11. 1. 2012 od 15.00 do 18. 00 hod.

Je 19.00 hod. a místnost opouští paní Kindlová a Javorčková.

Žádost o příspěvek na psí útulek paní Sychrovské ve výši 56 000 Kč se zdál zastupitelstvu vysoký a odhlasovali si podat žádost o podání zprávy, jak se s penězi ve prospěch útulku zachází. Zároveň se zjistí příspěvky z okolních obcí.

V případě sněhové kalamity a podobných mimořádných událostí, na které síly obce nebudou stačit, se zastupitelstvo usneslo na odsouhlasení návrhu dodatku s MPS na pomoc po podání výzvy. Následně byly odsouhlaseny prodeje některých pozemků z majetku města. Výměra: 80 m², 312 m² a 4 m².

Poněkud bouřlivý byl bod schválení záměru na výstavbu a rekonstrukci v ulici Tyršova a Hřebečská, o které informoval pan Oplt. Pan Sejkora důrazně upozorňoval na nebezpečí, že pan Oplt bude chtít platit externí osobu nebo firmu na realizaci výběrového řízení na projektanta a dále na zhotovitele. U každého výběrového řízení s odměnou 10 000 Kč. Přitom existují závazná pravidla města Buštěhrad v zadávání zakázek malého rozsahu (do 200 000 Kč), kde výběrové řízení zajišťují placení pracovníci MěU nebo zastupitelé. Zároveň navrhl, aby se tyto peníze raději věnovaly na knihovnu, která nemá peníze na nové knihy, a kde byl rozpočet 20 000 Kč a knihovna dostala ve skutečnosti 13 500 Kč.

Byly schváleny odměny pro ředitele ZUŠ a DPS v částkách každému 15 000 Kč z vlastních prostředků, které organizace ušetřily.

Pan T. Černohorský byl vyzván, aby v rámci své žádosti o rozšíření

své nabídky o občerstvení pro své zákazníky, podal jednoduchý náskok projektu úpravy svého objektu.

Následovala diskuse s posluchači.

Pan Zámyslický poukázal na výběrové řízení na dodavatele energie, jak na to upozorňoval minule. Vzhledem ke stočnému se ptá, kolik dostane Veolia a kolik MěU? Paní Leflerová odpověděla, že se shromažďují nabídky na dodavatele energií a s Veolií se bude jednat.

Byl vysvětlen prodej pozemku 1544 / 1. Paní Burešová posluchače vysvětlila, že nejde o žádné omezení průchodu občanům.

Pan Müller upozornil na zoufalý stav ulic Lidická a Pražská s žádostí o nápravu. Má obec smluvně ošetřenou platbu za zábor veřejného místa? Uzavírá obec smlouvy ještě před stavbou, aby po stavbě byla ulice ještě pokud možno v lepším stavu než byla před stavbou? Pan Vavruška potvrdil špatný stav zmíněných ulic a slíbil se podívat na smlouvy s firmou DINEX. Potvrdil, že musí být plánovací smlouvy. Dále se pan Müller dotazoval, zda lokalita u Okružní má plánovací smlouvu s městem, aby na lokalitu město v budoucnu nedoplácelo. Pan Oplt potvrdil, že o výstavbě město ví.

Pan Janouškovec doplnil informaci pana Müllera o nebezpečí vyplývající z plánu developera, řešit kanalizaci septikem. Obyvatelé ulice Okružní museli vyvážet společný septik každý třetí den. Situace byla dalším novým obyvatelem ulice stále dramatičtější. Je možné, že bude MěU atakován později občany nové lokality o napojení kanalizace na úkor města. Měla by se, co nejrychleji, tato věc s developerem řešit.

Na další dotaz pana Zámyslického, kolik má ze stočného město? Odpověděla paní Burešová, že nic. Pan Zámyslický se rozhořčeně vyjádřil, že z našich daní platíme Veolii příjmy.

Ozval se pan Jeřábek, proč se neprojednává změna územní-

ho rozhodnutí č. 4? Odpověď paní starostky zněla, že chce změnu zakomponovat do nového územního rozhodnutí jako celku. Právník pana doktora vyjádřil podivení nad dalším odkladem, který podle něj může znamenat i 2,5 roku, a že podá za svého klienta oznámení na MěU, protože nemůže jeho klient nakládat se svým majetkem. Přitom šlo o nápravu zjevné chyby, kdy MěU neověřil na katastru nemovitostí chybnou informaci. Paní Leflerová odpověděla, že vzhledem k finanční situaci obce chce tuto věc řešit v novém územním plánu města. Právník podotkl, že by se možná městu vyplatilo lépe změnu provést, než zaplatit náklady na spor za ztrátu ušlého zisku jeho klienta.

Přihlásil se pan Blesk. Chtěl vědět, zda se na opravě dolního rybníka může podílet i fa LEVEL. Dále zda prodaný pozemek v údolí potoka nebude mít v budoucnu vyšší cenu vzhledem k plánovanému obchvatu města? Poukázal na nová okna v části severního křídla zámku, která přejdou nyní nově kraji. Poukázal na sliby a odklady vzhledem k avizované schůzce zastupitelů s redakční radou (RR) BZ. Poukázal na neobsazenost předsedy RR. Zda RR bude také komisí? A závěrem informoval o znechucení části členů RR, kde asi 1/3 uvažuje o opuštění RR, vzhledem k přehlížení činnosti RR ze strany zastupitelstva.

O možné participaci s fi Level je možné hovořit. Obchvat bude reálný za cca 15 let, a jak řekl pan Oplt, hodnota pozemku z tohoto hlediska pro nás nemá význam. Výstavba je záležitostí Ředitelství silnic

a dálnic nebo Středočeského kraje. Navíc údolí nesmí být přehrazeno, zasypano, protože je přirozeným větrným koridorem, který nesmí být narušen. Je to důležité i z hlediska hluku, jak podotkla paní Leflerová. Dále se vyjádřila k výměně oken, která proběhla jen v západní části. Pan Oplt přislíbil názorné promítnutí na stěnu varianty obchvatu, na kterou je vypracována dokumentace, na některém příštím zasedání.

Pan Janouškovec povzbudil zastupitele k vypracování bezchybné žádosti o dotaci na kraj, protože již v průběhu listopadu hovořil s náměstkem Středočeského kraje pro ekonomiku a finance, panem ing. Hrabětem o potížích s dostavbou zámku, a kde se dozvěděl, že kraj má eminentní zájem na současné dostavbě zámku jako celku a má zájem stavbu 10 mil. Kč dotovat v rámci rozhodnutí dokončit opravu zámku, učiněném již za minulého zastupitelstva, co nejdříve.

Dále se dotázal, proč se odhlasovalo, že v minulém zápisu zasedání bude chybět informace o hlasování o odstoupení starostky a místostarosty, když se to tak skutečně stalo? Odpověď zněla tak, že hlasování bylo neplatné, protože nebylo schváleno do programu zasedání. Pan Sejkora se vyjádřil, že bez ohledu na to, zda hlasování bylo platné nebo ne, mělo být v zápisu uvedeno. Dále se pan Janouškovec zeptal, kdo je konkrétně zodpovědný za dotace, protože by byl velmi nerad, kdyby město 3 roky nevyvíjelo aktivity v získávání dotací. Odpověď - pan Tocauer. Další otázka zněla, zda je možné zveřejnit statuty výborů finančního a kontrolního

a jejich náplň nebo je to tajné? Bylo slíbeno, že se tyto informace zveřejní. Byl vznesen dotaz na hlasování o vzniku komisí, které neproběhlo. Odpověď zní, že komise nepodléhá hlasování zastupitelů, ale je plně v kompetenci starostky. Byla upřesněna informace o získání 4,4 mil. Kč za dotace. Šlo o podpis pana Oplta k již schválené dotaci a dočerpání této částky. Opět se pan Janouškovec zeptal, kdo je konkrétně zodpovědný za projednávání dodávek energií s dodavateli, jak se několikrát ptal pan Zámyslický? Odpověď paní Leflerové zní – jde o kolektivní jednání. Proč nebylo odhlasováno, že částka získaná od ČEZu, bude investována do osvětlení? Odpověď - bude se o tom ještě jednat. Závěrem vyzval pan Janouškovec zastupitele, aby příště použili dataprojektor z právě schválené dotace, aby každý v místnosti jasně věděl, o jakém pozemku je řeč. To bylo přislíbeno.

Pan Pergl vyzval zastupitele, aby představili nové pracovníky MěU, co se následně stalo a paní starostka představila paní Dagmar Novotnou, která právě pracovala na zápisu a pana Vavrušku.

Na úplný závěr pan Oplt informoval o tom, že od 1. 12. 2011 je park Ořešín v majetku města. Dále, že 700 000 Kč dostane Buštěhrad z letiště, a že MěU obdržel záměr o výstavbě Kogenerační jednotky pro spalování řepkového oleje. Pan Sejkora se vrátil zpět k vypracovávání zápisů s tím, že se má popsat vše, co na zasedání proběhlo.

zapsal Jiří Janouškovec

DOBŘE A ŠPATNÉ ZPRÁVY

Dámám Leflerové, Burešové a panu Opltovi se podařilo napsat zřejmě nejdelší článek v historii Buštěhradského zpravodaje. Člá-

nek v BZ č. 5/2011 je tak dlouhý, že než jej průměrně inteligentní člověk přečte, zapomene, co bylo na začátku. Však jim také jeho se-

pisování trvalo několik měsíců a dokonce zbrzdilo vydání zpravodaje v řádném termínu. Jedno ale čtenář nezapomene, a to bylo také

účelem: pan Nový je zločinec, který odpovídá za všechno, co se jim nepodařilo, a zřejmě i za to, co se jim v budoucnu nepodaří. A všichni „vzpurní“ zastupitelé to nemají ze své hlavy, ale jsou také nastrčeni panem Novým.

Sloh připomíná propagandistické články z dob komunismu, jejichž cílem byl někoho prohlásit za veřejného nepřítele, pokud možno zdůrazněním jeho zjištěnosti, neboť to na lidi působí nejlépe. Svě voliče autoři vydávají za celý Buštěhrad, nenesou žádnou kritiku, jejich akceschopnost je „vražedná“, ale bohužel jen tam, kde se potřebují vypořádat se svými oponenty (je náhoda, že náklady města na právní služby například jen za srpen až říjen činí několik desítek tisíc Kč?). Svoji nečinnost a neschopnost svádějí na jiné a bezostyšně se chlubí cizím peřím. Místo toho, aby věcně a kvalifikovaně zareagovali na moji kritiku a roznesli ji na kopytech argumenty, propadli hysterii, kejhají jako potrefená husa a neštítí se lhaní. Jak jinak nazvat zcela nepravdivé výroky o povolebních vyjednáváních, která přitom prováděli všichni zúčastnění, a která se samozřejmě a legitimně provádějí vždy a všude, co politika politikou stojí. Ihned po volbách si např. p. Oplť vyjednal funkci tzv. 2. místostarosty. Sliby si „koupili“ hlas místostarosty p. Sejkory za TOP 09, a když zjistili, že je natolik aktivní, že jeho tempu nestačí, bez skrupulí se jej zbavili a z funkce odvolali, jakmile zjistili, že ho již nepotřebují. O funkci 2. místostarosty prosil p. Oplť i v minulém volebním období, kdy kandidoval za komunisty. Tehdy jsem jej odkázal do patričních mezí, a to mi dodnes zřejmě nemůže zapomenout.

Panu Oplťovi tedy nejde o peníze, jak tvrdí sám i jeho blízcí, nýbrž o předávání „životních zkušeností“. Jak si tedy mají občané vysvětlit fakt, že si pro zdůvodnění svojí

odměny vyplácené ve výši cca 24 tisíc Kč/měs. nechal zpracovat stanovisko Ministerstvem vnitra? Že tomuto kontroverznímu „stanovisku“ sám nevěří, je zřejmé, jinak by si nedal odměnu dodatečně schválit se zpětnou platností, a to na mimořádném zasedání bez účasti veřejnosti.

Ve zmíněném článku autoři bombasticky uvádějí odměny, které se vyplácely za mé éry zaměstnancům a místostarostovi, jako by to bylo něco, o co tito lidé město okradli. Pláčou na nesprávném hrobě. Čísla jsou pravdivá, ovšem plat starosty a místostarosty určuje zákon a veškeré oprávněné odměny včetně odměny místostarosty byly schváleny tehdejšími zastupitelstvem v příslušné rozpočtové položce, a to včetně hlasů paní Burešové a p. Oplť (oni si to jistě nepamují).

V článku chybí údaj o konkrétních příjmech a odchodném starostky Leflerové (pro ty, kteří jsou v Buštěhradě teprve krátce – paní Leflerová starostkou už jednou byla). Bylo totiž analogické a činilo před zdaněním více než 100 tisíc Kč (nebyla starostkou celé funkční období, proto se odchodné krátilo) a ani ona se jej nezrekla, ani nedala na dobročinné účely. Ano, my jsme brali stejné peníze jako oni dnes. Byl zde ale podstatný rozdíl v tom, že my jsme si na své platy dokázali vydělat, sehnali jsme dotace v řádu milionů korun a snížili zadluženost města o víc než 2 třetiny. Současné vedení – kromě těch, které vyřizovali paní Javorčková a pan Sejkora - zatím od voleb žádné dotace nesehnalo. A i ty, kterými se dnes veřejně chlubí („Pan místostarosta zajel na kraj a získal dotaci na zateplení ZŠ!“), sehnalo ještě zastupitelstvo minulé, a je vinou pasivity současného vedení, že ty peníze dostává město až nyní, když už je akce zateplení školy dávno uzavřena. Škoda, že tam pan místostarosta nezajel dřív

– město by nemuselo čerpat kon- tokorent v řádu milionů Kč.

Autoři článku si také stěžují, že kvůli mně je zastupitelů málo. I tady pláčou na nesprávném hrobě. To mohli zastupitelé dávno změnit, ale paní Burešová ani p. Oplť v tomto směru nevyvinuli žádnou iniciativu. To samé platí analogicky o bioplynové stanici s tím rozdílem, že si opět nic „nepamatují“. Viníkem všeho zla je zkrátka pan Nový, ale podívejte se do starých zápisů ze zasedání, zda proti němu někdy někdo ze současných křiklounů zvedl ruku!

Dobrá zpráva: dávám jim rok (maximálně dva), jako ve známém filmu.

Špatná zpráva: Doporučení trojky na rezignaci paní architektky Javorčkové na mandát zastupitelky signalizuje počínající duševní poruchu, nebo naplnění hesla, kdo nejde s námi, jde proti nám.

„Špatná zpráva“: mandát si ponechám.

Václav Nový

Reakce MěÚ

„Na toto opakující se vyprávění (autor často používá výraz „blábol“) bylo odpovězeno v BZ č.5 (str.2-6) v části Informace z radnice. Není ani čas, ani již chuť na výše uvedené znova odpovídat. Autorovi se však doporučuje, aby se vzpamatoval a začal konečně něco smysluplného dělat.“

Vedení MěÚ.

DOTAZY K ZASTUPITELŮM ROK 2011

Na úvod letošního prvního čísla Buštěhradského zpravodaje (BZ) bych chtěl poděkovat všem zastupitelům, kteří nakonec všichni bez výjimky odpovídali na otázky, které jim byly položeny. Víím, že nebylo vždy příjemné odpovídat. Také netvrdím, že všechny otázky byly položeny vhodně nebo přesně. Troufám si však prohlásit, že odpovědi zastupitelů jako celek pomohly čtenářům, aby si udělali bližší obraz o jednotlivých zastupitelích, o jejich reakci na současné dění v obci.

Musíme ocenit demokratické principy zastupitelstva, které ponechává prostor pluralitě názorů na

stránkách BZ. Jsou slyšet některé hlasy, aby byl BZ omezen jen na několik stran, a aby se některé názory občanů nebo zastupitelů na stránkách BZ neobjevovaly. Pokud by se tento tlak projevil, naši čtenáři by jej zaznamenali s tím, že by se možná na stránkách objevila bílá prázdná místa a o dění na radnici by byly sotva suché zmínky, které by problémy radnice nezmiňovaly. Možná bychom dostávali zpoplatněný 6 stránkový BZ. Naštěstí máme na radnici demokratické zastupitelstvo a výše popisovaného se obávat nemusíme. Pryč jsou doby cenzury a potlačování svobody slova a demokracie.

Rád bych i v průběhu tohoto roku položil zastupitelům opět řadu otázek k osvětlení řady událostí, kterých budeme v tomto roce svědky, a které mohou mít souvislost s jinými skutečnostmi z minulosti. Uvítal bych i otázky adresované ze strany vás čtenářů na zastupitele. Můžete adresovat vaše otázky na emailovou adresu bzpravodaj@seznam.cz. Přispějete tak k větší pestrosti dotazů, na které by se mohlo zapomenout, což by bylo škoda.

zapsal Jiří Janoušek

Kolik stálo čerpání kontokorentu

S využitím elektronického dotazu na MěU byly městu položeny následující otázky.

1. Kolik stálo MÚ Buštěhrad čerpání kontokorentu v období od 1.1.2010 do 31.10.2010 a kolik v období od 1.1.2011 do 31.10.2011.?

2. Jak jsou nastaveny finanční podmínky pro čerpání kontokorentu u účtu MÚ Buštěhrad?

3. Na veřejném zasedání ze dne 25.10. padla informace o 2 uvolněných bytech v majetku města Buštěhrad, od března 2011 do října 2011. Kolik činí měsíční nájemné na oba byty bez energií?

Zde jsou oficiální odpovědi z MěU.

1. Čerpání kontokorentu
2010: úrok + závazková prémie - 34.333,12 Kč.

2011: úrok + závazková prémie - 38.940,03.

2. Finanční podmínky pro čerpání kontokorentu jsou citlivé informace, nejsou určeny pro veřejnost.

3. Měsíční nájemné pro městské byty: byt uvolněný k 31. 3. 2011 - Kč 1.080,-, byt uvolněný k 30. 6. 2011 - Kč 1.056,-.

Z uvedených údajů je zřejmé, že současné zastupitelstvo nezatížilo podstatně hůře rozpočet města poplatky za využití kontokorentu k účtu obce, než zastupitelstvo minulé za srovnatelné období. Otázkou zůstává, zda bylo nutné kontokorent čerpat v takové výši. Zda se tomu dalo vyhnout včasným tlakem na vyplacení odsouhlasených dotací nebo dohodnutím některých plateb na příznivější období očekávaných plateb městu. Minulé zastupitelstvo také disponovalo

mnohem větším rozpočtem než to současné.

K ztrátám příjmu obce na nájmem obecních bytů si každý může udělat představu podle podané informace. K upřesnění došlo v případě uvolnění bytů. Oba byty nebyly uvolněny od března 2011.

Pokud by se dařilo efektivně hospodařit v obou případech, jak v čerpání kontokorentu, tak rychlým využitím prázdných bytů, pak by v pokladně obce zůstalo 48 588 Kč. (Byty 6 480Kč a 3 168Kč, kontokorent 38 940 Kč.)

zapsal Jiří Janoušek

DOZVĚDĚLI JSME SE...

Uchazeči o zaměstnání

Díky informacím z Úřadu práce v Kladně od pana Ing. Františka Paulíka, CSc, máme k dispozici data o nezaměstnaných občanech s trvalým bydlištěm v Buštěhradu, která můžeme srovnat se zhruba stejnou dobou roku předchozího, a která jsme zveřejňovali před rokem. Předkládáme tedy získané informace pro srovnání.

stav k:	uchazeči celkem		se základním vzděláním	střední a vyšší vzdělání	vysoká škola
6. 12. 2010	113	z toho:	35	72	6
31. 12. 2011	113	z toho:	40	62	11

Z celkového počtu uchazečů o zaměstnání:

stav k:	muži		muži do 20 let	muži nad 50 let
6. 12. 2010	52	z toho:	3	16
31. 12. 2011	52	z toho:	3	15

stav k:	ženy		ženy do 20 let	ženy nad 50 let
6. 12. 2010	61	z toho:	1	23
31. 12. 2011	61	z toho:	0	19

Dlouhodobě nezaměstnaní nad 5 měsíců k 6. 12. 2010: 52 lidí
Dlouhodobě nezaměstnaní nad 5 měsíců k 31. 12. 2011: 71 lidí

Statistika evidence obyvatel r. 2011

K 31.12.2011 mělo město Buštěhrad celkem	2.868 obyvatel (dle EO města)
Počet narozených dětí	45
Zemřelo	29 občanů
K trvalému pobytu se přihlásilo	123 občanů
Z trvalého pobytu se odhlásilo	66 občanů
Sňatek uzavřelo	18 občanů

(zapsal: Jiří Janouškovec)

PODĚKOVÁNÍ

Milá Dono Ivono de La Mancha!

Jsme hrdí na to, kolik si jich jednoznačně porazila.
Jsme hrdí na to, kolik kár jsi dotáhla až na samý kopec.
Jsme hrdí na to, že ti je Buštěhrad domovem, jako nám.
Jsme hrdí na to, že jsi vybrala zrovna tuhle cestu.
Je nám však líto, že znavena opouští naše znavené šiky.
Je nám líto, se vlivným tvou energií nezdařilo polapit.
Je smutné, že chceš být jen mizející ozvěnou ve skalách.
Nezapomeneme ... ať chceš, nebo ne.

Tvoji kolegácci z redakční rady BZ

Sdělení, které potřebujeme předat těm mladým lidem, kteří zase potřebují nás

Věřím, že každý má dny, kdy má běhání po úřadech, potřebuje vyřídit něco nečekaného, ale důležitého, kdy by zašel do kina, na oběd, večer, masáž, ... No prostě jsou dny, kdy musíme nebo chceme dělat něco jiného než se věnovat svým dětem.

Většina z vás rodičů se jistě setkala i s reakcemi firem, které po vstupním pohovoru možná ani neodpověděly, nebo vaši žádost smetly se stolu s vyjádřením, že jste na rodičovské dovolené, nebo máte mladší dítě, které potřebuje vaši neustálou pozornost. Je nás mnoho, kteří nemají možnost hlídání ve chvílích, kdy musíme ..., nebo již sami nemůžeme.

Právě proto bylo občanské sdružení „VZÁJEMNĚ POMÁHÁME“ založeno.

Hlídání je již podle názvu sdružení založeno na vzájemné pomoci členů a členek sdružení. V případě, že budete mít vyrovnanou bilanci, je proto již tato základní služba zdarma. Ale protože mladé rodiny s dětmi potřebují často i nějaké možnosti příjmu, bude do budoucna snahou vytvářet ve spolupráci s partnerskými firmami různé možnosti příjmu.

V průběhu tohoto roku plánuje občanské sdružení založit postupně pobočky ve všech okresech, a proto hledá kontakty na všechny, kdo takovou vzájemnou pomoc potřebují nebo jen jsou ochotni této občanské aktivitě pomoci. Další informace naleznete na www.pomahame.net nebo pro informace ve středočeském kraji můžete kontaktovat paní Bc. Lenku Kůtkovou na tel. 737714556 případně na e-mail: l.kutkova@seznam.cz

INFORMACE Z VÝBORU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Vážení občané,

VŽP Vás naposledy informoval o své činnosti ve 4. čísle BZ. Úvodem chceme snad jen konstatovat, že VŽP aktivně pracuje, pravidelně se schází a řeší, jak bude dále řečeno, požadavky občanů našeho města, to v první řadě, ale zároveň pokračuje v řešení některých investičních záměrů, které zatím bezprostředně neovlivňují naše životní prostředí, ale které by mohly být, při jakémkoliv podcenění, zdrojem některých negativních dopadů na životní prostředí v našem městě. Jde tedy o zaujímání zásadních, tedy souhlasných či nesouhlasných stanovisek a doporučení VŽP k požadavkům na realizaci některých investičních záměrů. Mj. tedy jde i o „hlídání“ možného překročení hygienických norem (emisí, emisí hluku) stanovených příslušnými zákony či směrnici ČR.

Dovolte tedy, abychom Vás informovali o konkrétní práci VŽP, bez nároku na podrobnosti, které nejsou pro tento článek důležité, resp. by se postaraly o článek nekonečně dlouhý. Ale k věci. Jak bylo uvedeno v minulém příspěvku, VŽP se zabýval inventarizací zeleně v našem městě. Buštěhrad jsme „rozdělili“ do osmi řeckně oblastí z hlediska priority bezpečnosti. Jde o následující oblasti: - dětské a fotbalové hřiště, Kladenkou ulici, Prokopovu ulici, Žižkovu ulici, hřbitov, okolí rybníků, parčík u

hudební školy, parčík Tyršova – Vrapická. Celkem jde o 160 ks stromů. Inventarizace zahrnuje mimo popisu stromů, také posouzení jejich provozní bezpečnosti s případným návrhem opatření. Inventarizace bude zpracována i formou digitálního záznamu, takže jí bude možné operativně aktualizovat. Jsou zpracovány mapy výše uvedených zón se zakreslením konkrétních dřevin. Výsledek a doporučení dalšího postupu bude předložen zastupitelstvu města. Pro tento úkol bude využita veškerá dokumentace, která se nachází na MěÚ a která s tímto zadáním koresponduje.

VŽP se aktivně zapojil do posuzování finálních prací v „Parku Ořešín“. Otázka časové souslednosti výstavby uvedeného parku s další etapou řadové výstavby domů pochopitelně nebylo a ani nemohlo být předmětem posuzování VŽP. Upozornil dodavatele stavby na některé technologické nedostatky s požadavkem jejich odstranění. Po řadě jednání (24.11.2011, 30.11.2011 a 1.12.2011) se stal nakonec uvedený park majetkem města. Již nyní však bude VŽP upozorňovat dodavatele v rámci garancí na některé závady, které se v Parku Ořešín objevily. VŽP rozhodl tak, jak bylo v posledním článku BZ č. 4 uvedení situaci kolem investičního záměru výstavby BPS a přijal některá doporučení, která budou předložena zastupitelstvu města. VŽP při

respektování popisu celé geneze tohoto investičního záměru, která byla popsána a v BZ č. 4, zhodnotil současnou situaci, tedy v etapě, kdy bylo do března 2012 pozastaveno stavební řízení a přijal některá doporučení pro jednání zastupitelstva. Snad z těch nejdůležitějších lze vyjmenovat neprodlené jednání s MPS a požadovat informaci o stavu předmětného investičního záměru, stav projektové dokumentace, vyžádání si EIA, právní rozbor současné situace, na základě jednání s Ministerstvem průmyslu a obchodu, navštívit některou z již postavených tzv. odpadních BPS zařadit do jednání zastupitelstva hlasování o výstavbě BPS a některé další.

Akciová společnost „Civilizace“ se obrátila na zastupitele města se žádostí o souhlas s výstavbou tzv. „kogenerační jednotky“ na výrobu el.energie a tepla z rostlinných olejů s výkonem 1MWe. VŽP pozval na své zasedání představitele výše uvedené společnosti, vyslechl výklad k uvedenému investičnímu záměru. VŽP požádal o předložení odborných posudků s odvoláním na příslušné zákony, včetně situačních výkresů s tím, že po jejich prostudování bude zpracován návrh VŽP pro jednání zastupitelstva.

VŽP se zabýval rozsáhlou dokumentací (462 stran) týkající se výstavby Paralelní dráhy Letiště Praha a.e. RWYYY0006R/24L.

KULTURNÍ KOMISE

Vážení spoluobčané,

i pro letošní rok 2012 pro Vás členové kulturní komise města Buštěhrad připravují kulturní akce, které se staly již tradicí – Posezení při muzice, oslava Dne dětí, Ča-

rodějnice u rybníka atd. Těšit se můžete také na 2. ročník soutěže „Buštěhradské štrůdlování“, který v loňském roce zaznamenal velký úspěch. Soutěž o nejchutnější buštěhradský štrůdl vypukne v neděli 12. května v rámci „Jarního jar-

marku mezi rybníky“ a zúčastnit se mohou opravdu všichni bez rozdílu věku, kteří přinesou dvě šišky tohoto oblíbeného moučníku. Budeme rádi, když se opět v hojném počtu zapojíte do soutěžního klání. V loňském roce se prodejem

štrůdlů vybralo více jak 3600,- Kč pro oddělení školní družiny, za které byly zakoupeny koloběžky pro aktivní trávení volného času dětí. Kulturní komise pro Vás chystá ale i několik novinek.

První z nich je projekt tzv. „Rodinných koncertů“. Myšlenkou těchto koncertů je aby se na jednom podiu společně sešli začínající hudebníci – děti, spolu s profesionálními umělci.

Koncert, který celou serii otevře se uskuteční v neděli 15. dubna 2012 v 16:00 hodin v Kostece Po výšeni sv. Kříže v Buštěhradě. Na koncertě se představí kromě profe-

sionálního komorního souboru Musica Festiva di Praga, který účinkuje ve složení – soprán, housle, hoboj a kytara, také Dětský pěvecký soubor DUHA, pod vedením paní A. Holeyšovské, který má za sebou již celou řadu vystoupení, jak v našem městě, tak v přilehlém okolí. Můžete se také těšit na společné vystoupení hudebníků s dětmi.

Rodinné koncerty budou přístupné opravdu všem – rodinám s dětmi, i seniorům už i tím, že se nebude platit určené vstupné, ale vstupné dobrovolné. Částka, které se při koncertě vybere bude sloužit při organizaci následujícího

koncertu k proplacení honorářů umělců.

Rádi bychom také oživilí tradici Buštěhradského posvícení, které připravujeme na podzim nebo rybářské závody – „Skútr na udiči“. O dalších podrobnostech ke konaným akcím Vás budeme informovat ve zpravodaji, tak i v nově otevřeném diskusním fóru – Kultura na Buštěhradě na webu města Buštěhrad. Zde nám také můžete napsat Vaše případné připomínky, nápady, či postřehy.

Jan Paulík

8. ROČNÍK COUNTRY EXPRESSU - skvěle rozjetý country vláček

Měsíc leden je pro většinu hudebních skupin tzv. okurkovou sezónou. Dá se to však snadno zdůvodnit. To proto, že prosinec patří k jednomu z vrcholů kulturních aktivit v roce. Navíc přináší Mikuláše, Vánoce a Silvestr, a proto není divu, že tím vším veselím přesycení lidé v lednu padnou na znak a jen tiše oddechují. Přesto je i v lednu třeba si alespoň trochu kulturně povyskočit, být pohlazen múzou, nebo se třeba někde sejít s přáteli.

„Dejte mi pevný bod a já pohnu Zemí“, řekl Archimédes. Country skupina Buštěhradská Dráha nám dala Country Express a 21. ledna 2012 rozhýbala kulturně zmrzlý Buštěhrad. Pořad Country Express má již slušnou tradici. První ročník proběhl v roce 2003. Několik roků sice musela z organizačních důvodů Buštěhradská Dráha vynechat, nicméně uznejme, že nynější osmý ročník svědčí o dobré pořadatelské práci a velké oblibě. A právě z těchto důvodů, ovšem také i proto, že mám Buštěhradskou Dráhu moc rád, jsem s radostí přijal moderování celé akce.

Jak na webových stránkách Buštěhradské Dráhy píše frontman kapely Pavel Fůrst (Paustek), ojnice parního country vláčku se daly do pohybu přesně v 19 hodin večer. Sokolovna se ještě během prvních písní zaplňovala a po hodině od začátku bylo jasné, že i tento ročník bude co do divácké účasti úspěšný. Pozvání přijal též recitátor Václav Fikrle a přednesl krásnou „Báseň skoro na rozloučenou“ od Václava Hraběte. Znalci Country Expressu ví, že během večera přichází nejrůznější hosté i překvapení. První z nich na sebe nedal dlouho čekat. V půl deváté večer mi bylo potěšením pomocí tónů mé kytary přivolat na parket několik násobné mistryně republiky Chilli Cheerleaders. Krásné a milé dívky, které efektními choreografiemi, plnými tanečních kreací a pyramid, dech beroucími akrobatickými prvky, daly do varu celou sokolovnu. A to se již připravovalaskupina Nahod', hlavní host Country Expressu 2012. Co říci k Nahod'? Herní vyzrálost, zkušenost, švih, jistota. Hráli, přidávali, nešlo je zastavit. Chvála.

Po obligátně, Milanem Zárubou komentované tombole, následovala další tradice Country Expressu: Půlnoční překvapení. Čest tentokrát připadla na Petra Fůrsta (Kostelník), který svým zpěvem zavzpomínal na své dřívější působení v kapele. Zhostil se své úlohy moc dobře. A pak už se jen hrálo a tancovalo, Buštěhradská Dráha udávala tempo i směr, až do pozdně nočních hodin.

Druhý den proběhlo mnoho mailových, facebookových i osobních povídání v nejrůznějších buštěhradských hospůdkách. Je pozoruhodné, že snad všichni (nad zanedbatelným promilem tradičních kritiků mávneme rukou) jsme se shodli na tom, jak nám tento Country Express sednul, jaké měl kouzlo, jednoduše, jak nám na něm bylo hezky. Pak tedy vyslovme poděkování všem účinkujícím, díky panu zvukaři, díky naší věrné sokolovně a poklona budíž seknuta hudebně se zlepšujícímu pořadateli – Buštěhradské dráze!

Jan Paulík

ZÁMECKÉ OKÉNKO

Den otevřených dveří na zámku

Dne 11. 1. 2012 se v odpoledních hodinách uskutečnila prohlídka prostor v zámku, které už měly sloužit městskému úřadu. Prohlídku připravila ing. arch. Javorčková, která návštěvníky přivítala nejdříve u nástěnky, kde se mohli zorientovat v tom, o jakou část zámku se vlastně jedná a vyslechnout základní informace ke koncepci obnovy zámku. Na stolečku byly k vidění fotografie, na kterých se příchozí mohli

seznámit s tím, co už se na zámku udělalo. Potom se po skupinkách přepravovali moderním výtahem do prvního patra, kde na vlastní oči viděli, že k vlastnímu zprovoznění místností určených pro potřeby úřadu již opravdu mnoho nechybí. O tom, jaké drobnosti brzdí dokončení akce se informovali přímo u zaměstnanců firmy, která rekonstrukci provádí. Podle nich už vše mohlo být hotovo do konce loňského roku, tak jak slíbili. Myslím, že návštěvníkům se nejvíce líbila budoucí starostenská kancelář v rohu

budovy s nádherným výhledem na dvě strany. Ta bude naše město určitě vhodně reprezentovat. I ostatní kanceláře budou dostatečně prostorné.

Zájem obyvatel města i z okolí, všech věkových kategorií, předčil předpoklady organizátorů. Nápor zájemců hned při otevření byl těžko zvladatelný. Za tři hodiny se přišlo podívat asi dvě stě lidí, kteří tím ukázali, že se o dění ve svém městě opravdu zajímají.

Jaroslav Pergl

Omluva panu Antonínu Kadlecovi

Vážený pane Kadleci,

v minulých letech jsem si tak trochu myslela, že toho na městském úřadě neděláte tolik, kolik by bylo potřeba, že některé věci se řeší příliš pomalu a těžkopádně. Nyní, po více než roční zkušenosti s fungováním nového vedení města vidím, že jsem se mýlila. Přijměte tedy prosím moji osobní omluvu. Za několik let obnovy zámku se nikdy nestalo, že by stavba vážla na tom, že by město včas něco nezařídilo, či aby například v termínu nedešlo nějaké dokumenty potřebné k získání dotace. Také vím, že jste ještě zhruba do loňského srpna každý týden pravidelně a zadarmo pomáhal paní starostce s agendou, se kterou si nevěděla rady. Odvděčila se Vám za to poněkud překvapivě - dehonestací a propíráním Vašich předchozích

výdělků na veřejném zasedání a v Buštěhradském zpravodaji. Tato velkorysost současného vedení města, kterou již projevílo v podobných případech vícekrát, jistě motivuje i další ob-

čany, aby pro město činili něco užitečného.

Daniela Javorčková

tarify od
99 Kč / měsíc



KLADNOINTERNET.cz



VYSOKORYCHLOSTNÍ BEZDRÁTOVÝ INTERNET PRO KLADNO A OKOLÍ

**1 MĚSÍC INTERNETU
ZDARMA**

Platí pro nové zákazníky při objednání a předložení tohoto letáku do 30.4.2012



- ✓ levné volání bez měsíčního paušálu, úsporou až 50% a volání v rámci sítě zdarma
- ✓ vstřícný přístup k zákazníkovi
- ✓ sleva při čtvrtletních (5%) a pololetních platbách (10%)
- ✓ odezva do sítě do 10ms
- ✓ užíváme profesionální technologie
- ✓ pokrytí: Buštěhrad, Červený Újezd, Lidice, Středokluky, Kladno a okolí



hledáme nové objekty pro spolupráci
komplexní řešení TV a SAT rozvodů a dohledového systému

www.KLADNOINTERNET.CZ
tel.: 604 542 979
internet@hejzic.com.cz



ROZHOVOR

Dotazy k náměstkovi Středočeského kraje panu ing. Marcelovi Hraběti

Pane náměstku, od kdy evidujete ve své paměti snahu Buštěhradu o záchranu, renovaci a znovu zprovoznění buštěhradského zámku?

To už je poměrně dlouhá doba, ještě z doby mého působení na radnici města Kladna. Po nepovedené privatizaci jsem zaregistroval, možná lze říci i zoufalou snahu, města Buštěhrad o jeho záchranu. Je to naprosto pochopitelné, vzhledem k tomu, že se jedná o památku a dominantu, i když byla v havarijním stavu.

Dnes je zřejmé, že síly Buštěhradu na celkovou opravu nestačily ani nestačí. Zámek pohltil mnoho milionů korun z rozpočtu města i z dotací. Stav je však dosud celkově nevyhovující. Mnozí občané proto uvítali rozhodnutí Středočeského kraje k převzetí dvou třetin zámku s cílem ji zrekonstruovat na vlastní náklady. Můžete nám sdělit, co předcházelo tomuto rozhodnutí, a kdo inicioval ze strany Buštěhradu tuto aktivitu?

S iniciativou zachování a rekonstrukci zámku přišel pan hejtman MUDr. David Rath po dohodě s tehdejším vedením města Buštěhrad. Základní cíl je vytvořit v krajské části multifunkční reprezentační prostory pro potřeby Středočeského kraje. Zámek je na vynikajícím místě, ve velmi dobré dostupnosti Prahy a velké části Středočeského kraje. Zároveň se pro jeho rekonstrukci využijí finanční prostředky z Regionálního operačního programu

Jak byste popsal snahu pana Kadlece, jako minulého místostarosty města Buštěhradu, o převedení podstatné části zámku na město? Jak hodnotíte jeho úlohu v celé záležitosti?

Pan Kadlec sehrál v celé záležitosti poměrně zásadní úlohu a

jeho dlouhodobá snaha o záchranu zámku je naprosto zřejmá. Stejně tak se zásadní měrou zasloužil o získání dotací ze Středočeského kraje na rekonstrukci zámku (ale nejen na něj).

Mimo převedení části zámku na kraj, žádalo město také několikrát o dotace, co podle vás přispělo k jejich úspěšnému získání?

Jak jsem již uvedl, bylo to zejména díky aktivitě bývalého místostarosty pana A. Kadlece. Mohu jmenovat např. 570 tis. na rekonstrukci barokního sloupu či dva miliony korun na pokračování části rekonstrukce zámku v majetku města.

Dne 28. listopadu tohoto roku jste mě informoval o pokračující snaze Středočeského kraje ukončit opravy a zprovoznit celý objekt zámku včetně části patřící městu Buštěhrad, tedy západnímu křídlu. Hovořil jste o možnosti získat 10 milionů korun jako dotaci ze Středočeského kraje městu. Mám tomu rozumět tak, že jde o pokračující pomoc ze strany Středočeského kraje pro Buštěhrad, která byla úspěšně započata kroky pana Kadlece?

Samozřejmě, jedná se právě o pokračování pomoci ze strany Středočeského kraje pod vedením ČSSD. Rekonstrukce je rozsáhlá a proto i tato pomoc. Jde také o to, aby opravy probíhaly souběžně a zámek byl hotov ve stejné době. Na to se všichni velmi těšíme.

Myslíte si, že existuje souvislost s pomocí ze strany kraje díky tomu, že kraj pod vedením ČSSD má zájem o těžkosti malých obcí, o které se dřívější vedení moc nezajímalo?

Jednou ze základních priorit ČSSD v Zastupitelstvu Středočeského kraje byla a je podpora ma-

lých obcí a měst. Opravdu se předchozí vedení kraje o malé obce nijak zvlášť nezajímalo. My jsme zavedli transparentní Fond rozvoje obcí a měst, který každoročně naplňujeme částkou přesahující 500 mil. Kč. (celkově fondy dosahují zhruba tři čtvrtě miliardy korun ročně, což jsou velké finanční prostředky). Dokážete si určitě představit, že zejména v době od roku 2009, kdy došlo k dramatickému poklesu ekonomiky a tím i daňových příjmů, není lehké udržet podporu ve formě grantů. Ty jsou naplňovány prakticky výhradně právě z daňových prostředků kraje.

Vy jste znám tím, že jako náměstek pro ekonomiku a finance, jste se soustředil na potřeby malých obcí. Můžete uvést konkrétně několik úspěšných projektů?

Jako úspěšné jsou určitě projekty spolufinancované z Regionálního operačního programu, což jsou tzv. evropské peníze. Kombinují se zde evropské, krajské a i vlastní finance žadatele. Jako příklad (z našeho okresu), bych uvedl víceúčelové sportovní hřiště ve Velvarech, rekonstrukci centra obce v Družici, mateřskou škola v Unhošti apod.

Jak hodnotíte opatření současného vedení kraje pro podporu malých obcí? Můžete uvést další příklady malých obcí s využitím podpory ze strany Středočeského kraje? Využívají možnost čerpání dotací malé obce dostatečně?

Zejména Fond rozvoje obcí a měst je určen na rekonstrukce a výstavbu škol, školek, obecních úřadů, v minulosti pak i místních komunikací, ale i dalších nemovitostí v majetku obcí a měst. Zásad-

ní je, že by na mnoho z těchto akcí obce a města vlastními silami nedosáhly.

Projektů jen v našem okrese bylo již velmi mnoho, namátkou mohou uvést např. rekonstrukci mateřských školek v Pozdni, Kolči, Bratronicích. Opravy obecních úřadů v Kačici, Malém Přítočně, Žižicích. Z komunikací jsou to například silnice a cesty v Zákolanech, Libušíně, Kloubukách, opravy chodníků v mnoha dalších obcích atd.

Fond (ale nejen tento, ale i další) je určitě využíván více než dostatečně, zájem mnohonásobně překračuje naše finanční možnosti.

Občas zavítáte i do Buštěhradu, pokud se zamyslíte nad tím, co by Buštěhrad potřeboval zlepšit, kromě dořešení zámku, co byste i s pomocí dotací změnil?

Co potřebuje Buštěhrad změnit, vědí asi nejlépe občané sami. Mě osobně se zdá, že mimo základního problému se zámkem by bylo asi třeba opravit některé místní komunikace a chodníky.

Děkuji vám za poskytnuté odpovědi a vaši pomoc ze Středočeského kraje pro naši obec.

ptal se a zapsal: Jiří Janouškovec



Náměstek Středočeského kraje
foto: z archivu

Rozhovory s Dušanem Spiritem

Šťastná náhoda mi umožnila se setkat se zajímavým člověkem, jehož netradiční názory a hluboký vhled do problematiky současných obcí, mě zaujal. Dušan Spirit je odborníkem na řešení těžkostí, se kterými se potýkají malé obce a města do 5 000 obyvatel. Je také vcelku optimistou, který téměř vždy najde řešení a dokáže věci pojmenovat pravými jmény. Je pravdou, že některé názory nás překvapí. S některými nemusíme souhlasit. Na druhé straně nám

pomohou podívat se na danou věc i z jiného úhlu pohledu, a pak již nebudeme některé problémy našeho města chápat tak negativně, jako jsme je chápali možná dosud. Věřím, že díky panu Dušanu Spiritovi, získáme optimismus a radost, která nám umožní se přenést přes chmury všedních dní a pomůže zahladit negativa, kterými jsme, nejen v naší obci, vystaveni.

Pane Spirite, nacházíme se na místě buštěhradského hřbitova. Jak jej hodnotíte?

Podívejte se, asi takto. Jsme na hřbitově a to je smutné místo. Tedy odpověď je – smutně.

Rozumím, ale měl jsem na mysli jeho vzhled, technický stav. Jistě můžete porovnat s mnoha jinými hřbitovy. Můžete být konkrétní ve vaší odpovědi?

Podívejte se, asi takto. Ano, setkal jsem se při prohlídce s mnoha hřbitovy u obcí do 5 000 obyvatel a mohu s čistým svědomím prohlásit, že ten váš patří rozhodně k těm nejhezčím a nejzajímavějším.

Děkujeme za uznání. Jak to myslíte nejzajímavějším?

Asi takto, není hřbitov jako hřbitov. Některé hřbitovy jsou jako ze škatulky, mají upravené hroby, často ozdobené květinami nebo jinou výzdobou. Mají upravené cesty, jsou vybaveny WC, tekoucí užitkovou vodou na zalévání květin, lavičkami pro návštěvníky, parkovišti pro auta a tak dále. Ale ten váš má pro návštěvníky něco navíc. Něco, co dělá místo odpočinku vašich zesnulých ojedinelým.

Co tím myslíte?

Například ne každý návštěvník se může podívat na to, jak vypadá hrob uvnitř. Váš hřbitov tuto možnost nabízí. Navíc tímto způsobem řeší dvě věci najednou. Návštěvník může posoudit vnitřní prostory hrobu a zároveň odhodit nepotřebné odpadky, a tím se ušetří za odpadkový koš. Nebo například některé otevřené a vymlácené boxy ve zdi pro uložení urn. Viděl jste někdy nudnější stěnu pro urny než tu, která má všechny boxy upravené a žádný nevybočuje z jednotného vzhledu? Váš systém je rozhodně zajímavější a narušuje nudnou uniformitu. Po zhlédnutí prostor hřbitova je pak někdy vzrušujícím překvapením vykradené auto před hřbitovem, jak jsem slyšel. To samozřejmě činí návštěvu hřbitova nezapomenutelným zážitkem.

Vaše poslední poznámka o vykradení auta je zřejmě míněna v humoru, je to tak?

Jistě. To není nikomu příjemné. Je to však asi jediná možná nepří-

jemnost, která se návštěvníka může dotknout, a někdy ji těžko ovlivníte. Navíc, jak si chcete auto chránit, když nemáte k dispozici místní policii, která by alespoň částečně možné pachatele odstrašovala svou přítomností při pochůzkách obcí.

Zmínil jste se o vybavení WC. Náš hřbitov však funkční WC nemá. Není to nedostatek?

Nutně ne, naopak. Nutí člověka myslet, plánovat. Jestli-že jedu na hřbitov, musím si položit otázku před svým odchodem z domu nebo bytu: „Byl jsem na záchodě?“ Pokud si odpovím ne, je třeba to napravit. Pak nás potřeba na hřbitově nezaskočí. Samozřejmě může nastat nepředvídaná situace, kdy občané mají své potřeby nenadále, bez ohledu na své předešlé plánování. Ale i v takových případech oceňuji, že občan musí opět rychle přemýšlet, za jaký objekt se přikřicit, který náhrobek je k potřebě nejvhodnější, případně, který roh hřbitovní zdi se k potřebě hodí nejlépe. Určitě však znečištěné místní záchodky nejsou vhodné k použití.

Pane Dušane Spirite, z tohoto hlediska jsem se nad zmiňovanou problematikou opravdu dosud nezamýšlel. Je vidět, že umíte dávat věci zdánlivě nesouvisející dohromady a konečným důsledkem je prospěch pro občana, návštěvníka našeho hřbitova. Co však stav zdi, která hřbitov obklopuje. Není zejména vnitřní strana poněkud obitá a zašlá?

Tak podívejte se, pane redaktore. Rozhodující je, že snad stojí ne? Víte kolik hřbitovů má zdi poniče-

nější a mnohdy i částečně pobožené? Viděl jsem nedávno zeď u hřbitova u Svatého Jána u Vrapic v lese. Myslím si, že do takového stavu váš hřbitov má ještě daleko.

Ale jistě má náš hřbitov i nedostatky, se kterými bychom měli něco dělat už nyní, co říkáte?

Ale jistě, jistě, (pan Spirit uvážlivě pokyvuje hlavou) ale to, co bychom nazvali jako nedostatky na vašem hřbitově, jsou ve srovnání s řešením páteřní komunikace severozápadního obchvatu města včetně tzv. varianty 3 – průmyslové zóny, zcela zanedbatelné. Proto se o nich můžeme ještě několik let bavit pouze akademicky.

Co byste nám k našemu hřbitovu řekl závěrem?

Rozhodně bych chtěl poděkovat městu, že se o hřbitov řádně stará a udržuje ho pro návštěvníky trvale zajímavým.

I já vám chci tímto poděkovat za rozhovor a těším se na příští témata a zastavení.

fiktivní rozhovor zapsal a fotografie pořídil Jiří Janouškovec dne 9.12.



Pohled do odkrytého hrobu



Vstup do buštěhradského hřbitova



Stav záchodků na hřbitově



Detail kolumbária

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

Založení šachové školy Anatolije Karpova.

Když na loňské simultánce v Lidicích konstatoval šachový velmistr Anatolij Karpov s povzdechem, že ještě nemá v Čechách žádnou svoji šachovou školu, ujal se této myšlenky ředitel Památníku Lidice JUDr. Milouš Červenci. Protože hodně hráčů na simultánce bylo z Buštěhradu, kde již desítky let vychovávají šachisty v kroužcích Sokola Buštěhrad Ing. Václav Buk a Mgr. Pavel Buk a šachy se hrají v různých obměnách i ve škole, obrátil se pan ředitel Červenci na školu.

Protože naše škola vítá veškeré smysluplné aktivity, které žáky baví a současně rozvíjí jejich myšlení, rozhodli jsme se „do toho jít“.

Nejmenších hráčů se již od začátku školního roku ujal pan Václav Buk. Každý čtvrtek odpoledne se kroužek nejmladších šachistů schází ve školní družině. Z celoškolského přeboru, kterého se v letošním roce zúčastnilo 48 žáků se vyklubaly další talenty. Největší základnou jsou stále oddíly působící pod Sokolem Buštěhrad. Hráčský základ pro založení ŠŠ tu byl, ale chyběly prostory, základní vybavení, další trenéři a v neposlední řadě i peníze. To se v průběhu roku také postupně dařilo změnit. Škola vyčlenila jednu učebnu a vybavila ji stoly, které ještě donedávna sloužily ve školní jídelně. Paní učitelky 1. stupně spolu s vychovatelkami ŠD vyzdobily chodby a paní zástupkyně ve výtvarné výchově vyrobila se žáky 2. stupně šachové figurky, které zdobí šachovou třídu. Vedení školy podalo v závěru roku grant, jehož získání by umožnilo zajistit nejnnutnější úhradu trenérům a založení webových stránek. O vybavení počítačem a dataprojektorem se zasloužil sponzor – firma Alpinq Generation, který kromě toho daro-

val škole 5 000,-Kč. Svého honoráře 2 000,-Kč z Lidické simultánky, se ve prospěch ŠŠ zřekl šachový velmistr Jan Smejkal. Nejnnutnější vybavení tak ŠŠ bude mít.

Ještě na podzim odeslala škola velmistru Anatoliji Karpovovi dopis, ve kterém jej informovala o přípravách a oficiálně požádala a jeho záštitu. Odezva byla rychlá. Anatolij Karpov se rozhodl přiletět na Lidickou simultánku o den dříve, a tento den věnovat škole.

Cítili jsme se nesmírně poctěni, ale zároveň jsme si uvědomili zodpovědnost, kterou na sebe bereme. Připravili jsme hezké a důstojné přijetí, které se konalo 20.1.2011 v šachové učebně a pokračovalo ve sborovně, která se na chvíli proměnila ve slavnostní sál.

Kromě samotného velmistra byl přítomen i český velmistr Jan Smejkal a další zajímavé osobnosti šachového světa. Mimo to byli přítomni další významní hosté. Mezi jinými i první československý kosmonaut, europoslanec Vladimír Remek, náměstek hejtmana Středočeského kraje ing. Marcel Hrabě, starostka Buštěhradu Ing. Jitka Leflerová a členové zastupitelstva, pan ředitel Lidické galerie se svými zaměstnanci a všudypřítomní novináři i Česká televize. Zahájení se neslo v rytmu známé Kaťuš, kterou žákyně tanečnického a pěveckého kroužku vedeného paní učitelkou Sedelmayerovou zazpívaly na závěr svého krátkého vystoupení. Po podpisu Zakládací listiny statutu a kroniky, dostal Anatolij Karpov jako upomínku úspěšnou výtvarnou práci žákyně 3. třídy Alžběty Fialkové. Potom se již octl v zajetí dětí i dospělých, kteří si chtěli odnést jeho podpis. Rozehrané partie žáků tak zůstaly nedohrané.

Hosté si pak prohlédli školu a sešli se ve sborovně na společném obědě. Při neformálním povídání se netajili tím, jak se jim naše škola líbí, zvláště pak výzdoba. Pochvalovali si oběd ze školní jídelny a zákusky, které upekla paní hospodářka.

Pan Vladimír Remek se vinou novinářů opozdil a při prohlídce školy nahlédl do třídy, kde jej třetíci poznali a požádali alespoň o společné foto. Vladimír Remek slíbil, že na jaře přijede a udělá pro všechny zájemce besedu.

Šachová škola byla založena, příjemné dopoledne rychle uběhlo, a my jsme se loučili s pocitem, že se všichni známe odedávna.

Před námi nyní stojí nelehký úkol. Založenou školu rozjet, vyhledat další talentované hráče a mít co nejlepší výsledky, abychom obstáli na mezinárodních turnajích, které probíhají mezi všemi školami, které nesou jméno Anatolije Karpova.

O tom, jak bude ŠŠAK vyhledávat žáky, jak bude organizována, se zájemci brzy dozvědí zatím za webových stránkách ZŠ a posléze na samostatných webových stránkách ŠŠAK.

Mgr. Věra Sklenářová,
ředitelka školy

(VIZ foto: na titulní straně „Mistr světa A. Karpov v Buštěhradě“ autor: „Středočeský kraj“)

Pohádková zima



Řekne-li se pohádka, rozzáří se nejedny dětské oči. Kdo by se rád nezaposlouchal do žánru, ve kterém vítězí dobro nad zlem a kde hlavními hrdiny jsou smyšlené bytosti, třeba draci, skřítkci, vodníci a víly.

Desátého ledna 2012 vyhlásila školní družina při ZŠ Oty Pavla Buštěhrad ve spolupráci s Domem s pečovatelskou službou v Buštěhradě, *přehlídku výtvarné a textové tvořivosti dětí s názvem „Pohádkové bytosti“*. Od ledna do května mohou děti kreslit ilustrace k různým pohádkám, ale také si nějakou vymyslet a napsat. (Podrobnější informace na webu ŠD – akce školní družiny.)

My dospělí si někdy myslíme, že děti musíme vést k tomu, aby nedávaly najevo, že se jim něco nelíbí, že mají na někoho vztek nebo že jsou našťvané. Je jisté, že v kultivované společnosti není příliš vhodné „oblažovat“ okolí vlastními nepříjemnými zážitky. Na druhou stranu i to zlé, co se nám přihodí, musíme nějakým způsobem zpracovat. Právě hraní pohádek je jedinečnou možností, jak se děti mohou naučit pracovat se svými emocemi, třeba našťvaností a zlostí. Když předvádějí svoji hru „na něco“, klidně mohou křičet, dupat vztekem a hněvem. Prožívají

to, co by si ze slušnosti neměly dovolovat. Naučí se, že některé věci se nedělají proto, že je k tomu nabádá někdo z dospělých, ale proto, že by to druhým bylo nepříjemné. A tak se v měsíci lednu stávali z řádných žáků školy nadpřirozené bytosti, princové, královny, andělé i hastrmani a před zraky natěšeného publika spolužáků se začalo odehrávat množství nejrůznějších příběhů.

Aby si fantazie přišla opravdu na své, zavítal do družiny 17. ledna známý herec a moderátor *Otto Tesař s interaktivním pořadem „Jak se dělá*

Otesánek“. Klasická a dramatická pohádka se změnila na hodinu aktivního mluvení, pohybu, improvizace a především dobré zábavy a smíchu. Na tvůrčí představení navázalo v dalších dnech zábavné odpoledne. Soutěžilo se o nejstrašidelnějšího čerta, nejpyšnější princeznu, nejhlupejšího Honzu, nejmocnějšího draka. Kdo byl dobrým čtenářem, dokázal odpovědět na dotěrné otázky. Co bylo cimbuří a k čemu sloužilo? Co znamená klusat? Kdo byl čeledín nebo vozka?

Vedle ostatních činností zůstanou pohádky s dětmi až do jara. Právě v nich mohou poznat první sociální vazby, symbolické morální významy i to, že lidské zlo v nich není nikdy zničeno, ale napraveno. Jednoduchá definice říká, že pohádka je krátký příběh, většinou lidový žánr psaný v próze. Jen ti, co mají zkeslené představy tvrdí, že musí vždy končit šťastně...

**Anna Holeyšová,
vedoucí vychovatelka
školní družiny při ZŠ Buštěhrad**



BUŠTĚHRAD SOBĚ V ROCE 2011

- provoz Buštěhradského muzea Oty Pavla u Rotta
- provoz Stezky historií Buštěhradu, pravidelná oprava informačních cedulek
- 5. 3. - masopustní průvod
- 5. 3. - posezení u cimbálu



Buštěhradské muzeum Oty Pavla U Rotta v roce 2011



Celkový počet exponátů (k 31. 12. 2010):	1 002
- z toho v expozici Ota Pavel:	702
- z toho v expozici Buštěhrad:	300
Počet zapůjčitelů či dárců exponátů:	56
Celkový počet návštěvníků v roce 2010:	553
- z toho návštěvníci ve školních výpravách:	228
Počet zájezdů v muzeu v roce 2010:	10

Současná výstava v muzeu: Hubená léta v šuplíku - nálepky, etikety z dob minulých

Od otevření muzea 31. března 2002 do 31. 12. 2011 navštívilo muzeum

13 214 návštěvníků.

O. s. Buštěhrad sobě se aktivně zabývá záchranou pivovaru Buštěhrad a sleduje dění ohledně bioplynové stanice.



Ota Pavel jde svou ulicí od svého muzea.
Fotomontáž Michal Cihlář.

Za BS Ivona Kasalická

SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR MĚSTA BUŠTĚHRADU

V minulém článku jsem Vás, vážení čtenáři, informoval o společném koncertu a o setkání tří pěveckých sborů v Buštěhradě. To bylo v druhé polovině května. Od té doby uběhly téměř tři čtvrtě roku a v životě našeho buštěhradského sboru se mnohé odehrálo.

Ještě na samém konci prázdnin v srpnu jsme se dozvěděli neblahou zprávou, že dlouhodobě onemocněl náš sbormistr pan Rataj. Ve svízelné situaci nám obětavě pomohl bývalý sbormistr pan Emil Červený. Intenzivním nácvikem nás perfektně připra-

vil na zářijový festival ve Žluticích, na který jsme se již od jara velmi těšili. Do Žlutic s námi cestoval i kladenský ženský sbor. Letos se festivalu zúčastnilo pět sborů a náš buštěhradský sbor zcela jednoznačně patřil k těm nejlepším.

V říjnu jsme zkoušeli pod vedením paní Marie Horové a pana Jiřího Nováka. Museli jsme začít přípravy na samostatný adventní koncert na hradu Křivoklátu. Uskutečnit koncert na jednom z nejslavnějších českých hradů jsme považovali za velkou čest a skvělou příležitost. V závěrečné fázi

příprav se sboru ujal mladý sbormistr pan Jan Dušek, který je sbormistrem kladenského mužského sboru Smetana-Slovanka.

Koncert se konal v neděli 4. prosince v nádherné křivoklátské hradní kapli zaplněné posluchači do posledního místa. O adventním koncertu buštěhradského pěveckého sboru pak vyšel v berounském deníku velmi pochvalný článek. Vedení hradu ihned objednalo u našeho sboru další koncert. Měl by se uskutečnit letos o Velikonocích. (Na mne udělalo velký dojem, když mi kastelán hradu pan

Frenci ukázal v kapli kamennou lavici, na které sedávali přemyslovští, lucemburští i jagellonští králové naší země.)

A hned po křivoklátském koncertu bylo nanejvýš nutné připravovat tradiční Českou mši vánoční J.J.Ryby. Náš sbor měl dojednána tři předvedení: Nejprve 22.prosince ve Středoklukách, potom o Štědrém večeru 24.prosince v Buštěhradě a nakonec 26.prosince v Hostouni. Všechna předvedení měla značný úspěch.

Při tom všem jsme hledali nového sbormistra, který by mohl se sborem dlouhodobě a s perspektivou pracovat.

Našli jsme jej, a to dokonce mezi buštěhradskými občany! Je jím vynikající mladý hudebník pan Tomáš Pálka. Řídit náš sbor bude společně s panem Janem Duškem. Máme tedy sbormistry dva, což považujeme za velmi prospěšné. Od začátku ledna s námi oba sbormistři už začali pracovat.

Doufáme, že se sboru podaří dostat přes těžké období. Ani v složité situaci sbor nepřestal zkoušet a koncertovat. Těšíme se, že s mladými sbormistry dostane naše práce nový směr a zdárný impuls.

A ještě považují za správné poďekovat touto cestou zastupitelstvu města Buštěhradu, v čele se starostkou paní Ing.Leflerovou, za to, že sboru vždy vycházejí vstříc. Přejeme jim všem po celý letošní rok mnoho úspěchů v jejich nelehké práci.

František Paulík
předseda sboru
telefon: 721 761 412

AKTUALITY Z MATEŘSKÉHO CENTRA BUŠTĚHRADSKÝ PELÍŠEK



V nejbližší době jsme pro vás připravili...

5.3. Výtvarné kouzlení: První jarní kytička. Sněženka z papíru a vaty od 15.30 hod.

12.3 Výtvarné kouzlení: Koník z papíru a vlny na rozkvetlé louce od 15.30 hod.

14. 3. Členská schůze. Prosíme všechny členy, aby se dostavili v co nejhojnějším počtu. Na programu volba výkonného výboru, seznámení s výsledky činnosti v roce 2011 a směr aktivit v roce 2012. Od 16 hod.

17.3. Výlet za paní Hudbou: Voda. Třetí část z cyklu „Živly hudbou spoutané“ od 11 hod. v Obecním domě v Praze. Na tuto akci je nutné se předem přihlásit! Více info na www.mcpelisek.cz

19.3. Hliněné kouzlení: Keramika v Pelišku od 15.30 hod.

21.3. Jarní bazárek. Můžete zde zakoupit, prodat či vyměnit hračky, dětské potřeby a oblečení. V případě prodeje je nutná rezervace stolu na tel. 739 771 706.

26.3. Výtvarné kouzlení: Velikonoční kohoutek jako netradiční mis-

ka na vajíčko. S kelímky od jogurtu kouzlíme od 15.30 hod.

2. 4. Výtvarné kouzlení: Tradiční velikonoční dílnička od 15.30 hod.

9.4. Velikonoční pondělí: aktivity se nekonají

11. 4. Hledání vajíček. Velikonoční odpoledne plné her a soutěží od 16 hod na hřišti Pelíšek

16.4. Výtvarné kouzlení: Závěsný motýl z roličky od toaletního papíru. Od 15.30 hod.

18. 4. Ptačí povídání. Přednáška s promítáním o malých i velkých

opeřencích z našeho okolí s následnou procházkou. Máte-li, vezměte s sebou dalekohled. Od 16 hod.

25. 4. Divadélko v Pelišku. Pohádkové představení začíná v 16 hod.

30. 4. Odpolední **program se ruší** z důvodu konání pálení čarodějnic

Sledujte naše webové stránky www.mcpelisek.cz, kde se dozvíte bližší informace o chystaných akcích a případných změnách programu.

Za MC Pelíšek Kristina Reist



ZPRÁVY Z DPS BUŠTĚHRAD

Ohlédnutí za rokem 2011

Pečovatelská služba (PS) sídlící v DPS Buštěhrad má již letitou tradici a věřím, že svou činností přispívá k větší jistotě a spokojenosti občanů v Buštěhradě.

V roce 2011 jsme poskytovali službu v 5-ti obcích včetně Buštěhradu pro 61 klientů. Z toho má

43,5 % klientů příspěvek na péči a dalším 11-ti klientům jsme pomohli podat žádost o tento příspěvek. Průměrný věk našich klientů je 82,7 roku. Nejmladšímu klientovi je 59 let a nejstaršímu 96 let. Ke konci roku 2011 jsme PS poskytovali hlavně v Buštěhradě, ale naše snaha poskytovat PS i v okolních obcích mikroregionu Údolí Lidic-

kého potoka, pokračuje.

Dále bych mohla psát spoustu dalších informací o našich aktivitách, ale po celý rok vás průběžně informujeme. Jen se zmíním o novince zavedení používání čteček k vykazování prováděné péče, která se po počátečních obavách ukázala jako velký přínos a pomocník.

Tak jako v roce minulém si vás dovolím informovat o vývoji využívání vybraných služeb které jsme poskytli.

Název služby	rok 2010	rok 2011	
Úklid domácnosti	884 hod	897 hod	o 1,5 % více
Podpora léčebného režimu	520 úkonů	1168 úkonů	o 124 % více
Dovoz osobním vozem	1059km	1416 km	o 33,5 % více
Nákupy	531úkonů	743 úkonů	o 40 % více
Praní prádla	613 kg	645 kg	o 5,3 %více
Příprava a podávání jídla	46 hod	50 hod	o 8,7 % více
Doprovod, zprostředkování	124 hod	193 hod	o 55,5 % více
Dohled nad dospělým občanem	120 hod	242 hod	o 101 % více
Osobní hygiena	274 hod	315 hod	o 15 % více
Obědy	3 955 ks	5 231 ks	o 32 % více

Dalšími nevyčíslenými úkony jsou pedikúra, bandáže dolních končetin, mazání zad, dezinfekce a mytí jídelnů, pomoci při oblékání, přesunu na vozík, nákupy mimo Buštěhrad, jednoduchá úprava vlasů, jídelníčky atd.

Průměrně se nám zvýšila poskytovaná péče o 41,65 %, při stále stejném počtu pracovníků, nepočítám nárůst administrativy, nejen pro vedení DPS Buštěhrad, ale také pro pečovatelky, které vše zaznamenávají a o všech úkonech a klientech vedou podrobnou agendu, se kterou nám významně pomáhá program v PC pana Petra Zajíce. Za to, že se vše daří zvládat vděčím hlavně svým kolegyním. Jsou to opravdu pečovatelky v pravém slova smyslu a na svých místech. Moc jim za jejich obětavost, ochotu a pracovitost děkuji.

Jako každý rok jsme opět vyhodnocovali anketu spokojenosti našich klientů. Z rozdaných anketních lístků se vrátilo 68%. Tentokrát jsme hodnotili otázky známkami od 1 do 5.

Známku 1 dalo 88%
Známku 2 dalo 0,66%
Známku 3 dalo 0,66%
Známku 4 dalo 0%
Známku 5 dalo 0,68%

Výsledek ankety je opět velkým motorem pro naši další práci.

Veškeré podrobnosti o naší práci a účetních výsledcích se můžete dočíst ve Výroční zprávě za rok 2011, která je umístěna na našich webových stránkách a přístupná je také na MěÚ Buštěhrad.

Novinky pro rok 2012

Zcela nové pro PS a nejen pro ní je odchod maséra z DPS Buštěhrad. Od března bude masér pan Tomáš Řemínek působit v objektu BRÁNY ZDRAVÍ, u paní Táni Hrabínové (bývalé působiště dentisty Fučíka, vila pod školou). Občané Buštěhradu se tedy nemusí bát, že přijdou o jeho služby. Stále se budete moci domluvat na telefonu č. 777 863 292. Klienti PS mohou jeho služby také dále využívat, rádi je k němu dopravíme.

Od května ale nabídneme našim klientům masérské služby provozované přímo pečovatelskou službou. Pro tyto účely absolvuje rekvalifikační kurz pečovatelka, paní Helena

Blesková. Masérské služby provozované pečovatelskou službou v DPS Buštěhrad budou pouze pro klienty PS a budou nabízeny jako fakultativní, za ceny o kterých budete včas informováni.

PS stále chybí dostatek místa a proto budou uvolněné prostory pana maséra sloužit nejen pro ma-

sáže, ale také pro další činnosti PS.

Novinkou pro naše klienty je také možnost 1x za měsíc využít canisterapii, která po prvním setkání klientů s pejsky dopadla nad očekávání příznivě.

Věřím, že i v letošním roce bude PS pro naše občany službou otevřenou pro všechny, kteří za námi při-

jdou a budou nás potřebovat.

Kontakty na PS jsou tel. 312 250 280, 312 250 003, webových stránkách – www.dpsbustehrad.cz, nebo www.mestobustehrad.cz a na e-mailu – dps.bustehrad@volny.cz

Základní informace o nás se dozvíte také v ordinaci Dr. Jeřábka a na MěÚ Buštěhrad.

Stanislava Šumná

ZLATÍ KANÁŘI

Jak jsem se s nimi potkal v Buštěhradě, v místech dětství Oty Pavla

V prosinci 2011 jsem měl tu čest být pozván jako posuzovatel harcových kanárů na místní soutěž Základní organizace chovatelů zpěvných kanárů v Buštěhradě, nedaleko od Kladna. Musím říci, že jsem se velmi těšil, a to hlavně pro naše přátelství s předsedou tamní organizace Bohoušem Fáberou. Dalším naším kamarádem od kanárů je tam Josef Kotouč, který je zase takovým organizátorem, jenž se stará o materiální zabezpečení celé organizace, o tu, moderně řečeno, „logistiku“. Jako buštěhradský patriot a letitý občan dokáže sehnat (díky svým dobrým vztahům s městským úřadem, který chovatelům velmi vychází vstříc, a také s ostatními obyvateli) v dnešní době potřebné prostředky.

Dalším důvodem mé radosti byl fakt, že jsem donedávna netušil, jak Buštěhrad vlastně vypadá a kde pořádně leží, a těšil jsem se, že poznám další zajímavé místo. Znal jsem ještě tak název „Buštěhradská dráha“. Mezi milovníky železnice je to pojem. Buštěhradská dráha byla privátní železniční společností, která v roce 1855 nahradila již nevyhovující Lánskou koněspřežku z Dejvic do Lán. Rozvoj těžby uhlí na Kladensku si v polovině 19. století vynutil vybudování parostrojní železnice z Kladna do Kralup nad Vltavou a později

do Podkrušnohoří a dále do Němcka. Protože v té době bylo Kladno malé městečko a Buštěhrad byl známější, nese dráha název Buštěhradská. Cestování po této železnici jsem si dostatečně užil za studií, protože jsem po ní vlastně kdysi dávno jezdil na režijní průkazku do Prahy na školu. Tentokrát jsem do Buštěhradu nepřišel symbolicky po dráze (ono i nádraží je několik kilometrů od města), ale zvolil jsem jednodušší cestu autem, což ale vzhledem k náledí zas až taková pohoda nebyla.

Místo konání soutěže jsem našel vcelku dobře, podle popisu vedle zámku v klubovně hasičské zbrojnice v místech bývalého „starého hradu“ (asi proto se původní starodávná Buštěves začala od 15. století nazývat Buštěhrad, jen nevím, kdo to byl ten Buštěk či Bušek). Klubovna byla příjemně vytopena a vůbec dobře připravena na posuzování. Celá soutěž proběhla velmi hladce v režii Bohouše Fábery a jeho pomocníka pana Václava Loučky z Chuchle, dalo by se zde říci nezávislého po-



Organizátoři soutěže před vítěznou kolekcí. Zleva Bohouš Fábera, Václav Loučka a Josef Kotouč

zorovatele, protože tento je členem pražské organizace. Kanáři procházeli velmi dobře i díky mrazivému počasí a dobrému tréninku od chovatelů. Spektrum výkonů kolekcí bylo velmi pestré, od zatím poněkud „nestandardních zpěvů“ u kanárů začínajícího chovatele, kde byla znát příměs krve červeného kanára, až po špičkové dutopěvce z kolekce, bohužel na jaře náhle zesnulého, přítele Rudolfa Novotného, jehož kolekce zvítězila „In memoriam“ s celkovým počtem 358 bodů. Tato nejlepší kolekce má i díky výbornému „koučinku“ Bohouše Fábery slušné šance na úspěch na mistrovské soutěži v Havířově, ovšem za předpokladu udržení této dobré formy. Další výborné kanáry v několika kolekcích přihlásil Bohouš Fábera, který obsadil druhé místo, ale na mistrovskou soutěž bude ještě potřeba soustředit tu nejlepší čtveřici kanárů do jedné kolekce, více jich totiž nemůže jeden chovatel na mistrovství republiky přihlásit. Třetí Josef Kotouč už na vítěznou dvojici, sportovní terminologií řečeno, ztrácel celé jedno kolo.

Po skončení posuzování jsem si nemohl odpustit kratší prohlídku města, které je pro mě spojeno s dětstvím mého dříve velmi oblíbeného spisovatele Oty Pavla, a také jméno Buštěhrad jsem mimo železnici znal právě z jeho povídek. Ota Pavel se sice narodil v Praze v roce 1930, ale po začátku války se rodina přestěhovala kvůli nacistickým rasovým opatřením do Buštěhradu. Otec Oty Pavla, Leo Popper, byl totiž židovského původu a v Buštěhradě žili jeho rodiče. Malý Ota Pavel chodil v Buštěhradě do obecné školy, věnoval se fotbalu v SK Buštěhrad, v zimě hrál hokej. Procházel jsem se cestou od zámku dolů k rybníku, který rodině Oty Pavla patřil, a v duchu jsem si představoval, kudy asi tak malý Ota utíkal před porybným Zárubou. V tom sobotním mrazivém odpoledni byl Starý rybník podobný jako snad kdysi za války, když v něm byli

„Kapři pro wehrmacht“ Leo Poppera, ale neměl jsem, na rozdíl od něj, žádný chleba, kterým bych je mohl nakrmit. Partička rybářů se snažila nějaké ulovit a v tom zapadajícím slunci se starým pivovarem v pozadí byla iluze starých časů dokonalá. Podíval jsem se na dům, kde malý Ota Pavel za války žil a hledal jsem i další záchytné body, které jsem znal z jeho povídek (Můžou tě i zabít). Pak jsem se zase vrátil kolem zámku, z jehož oken se už nelinula písnička o Lily Marlén, kterou tolik milovali příslušníci SS. Tenkrát byl zámek ještě nejspíše krásný, ale postupem doby se jeho stav zhoršoval, až po neuvážené privatizaci dostal málem poslední ránu. Naštěstí jej odkoupilo město Buštěhrad v hodině dvanácté a nyní, i když okna nemá prakticky žádná, má už alespoň opravenou střechou a snad jej čekají lepší časy i s plánovaným muzeem Oty Pavla.

Když jsem se vracel ke klubovně k autu, potkával jsem, v jinak vylidněném městečku, skupinky zájemců, kteří si šli poslechnout zpěv kanárů, které jim buštěhradští chovatelé více jak dvě hodiny předváděli. Jak jsem se později dozvěděl, přišlo 40 zájemců, což je impozantní číslo a svědčí o výborné propagační práci (dnes bychom moderně měli říci PR, čti: „ pí ár“) Bohouše Fábery a Josefa Kotouče. Odjížděl jsem z Buštěhradu velmi spokojený a dobře naladěný, jak z perfektně zvládnuté soutěže, tak ze setkání s výbornými kamarády od kanárů. Cestou kolem Haldy jsem přemýšlel, jestli náhodou i tudy nejezdil Ota Pavel do Kladna, kde se od třinácti let učil horníkem v dole Dunderka.

Kanáři z Buštěhradu mají na mistrovské soutěži v Havířově, myslím, dobré šance na umístění. I když jsem v Buštěhradě neviděl „Zlaté úhoře“, možná jsem slyšel „Zlaté kanáry“.

O výsledcích z mistrovské soutěže si povíme v dalším čísle.

Text a foto
MuDr. Karel Edelmann, Ph.D.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA BUŠTĚHRAD

Statistický výkaz o knihovně od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011

- celkový počet čtenářů ve sledovaném období: 279
- počet návštěvníků: 3 357
- počet výpůjček: 4 924
- počet výpůjček na jednoho návštěvníka: 1,69
- počet výpůjček na jednoho registrovaného čtenáře: 17,64
- vyřízených rezervací prostřednictvím MVS /meziknihovní výpůjční služby/: 357
- stav knihovního fondu: 22 636
- přírůstky: 221

Akce uspořádané knihovnou

- 27. 1 Druhá strana Srí Lanky
J. Mrkvička
- 3. 3. Cestou po Svaté zemi
J. Novotný
- 7. 4. Argentina
R. Feda
- 5. 5. Střípky z buštěhradské historie
J. Pergl
- 14. 5. Historie dobývání uhlí - procházka
J. Pergl
- 9. 6. Cesta po jihovýchodní Asii
D. Franěk
- 18. 6. Zajímavosti Buštěhradu – procházka
J. Pergl
- 28. 7. Posezení nad knihou
J. Pergl
- 22. 9. Všebarevná etnika světa
D. Švejnoha



24. 9. Procházka ke Sv. Jánů

J. Pergl

24. 11. Nepál 2011

J. Mahovská

V závěru roku 2011 získala knihovna dotaci z rozpočtu Středočeského kraje ve výši 50.000 Kč na zakoupení dataprojektoru, notebooku a příslušenství.

První akcí knihovny roku 2012 byla 19. 1. přednáška Romana Fedy



Projížďka po Kerale, jižní Indii, která se uskutečnila opět v příjemném



prostředí restaurace U Bečvářů.

D. Čermáková

JUNÁK BUŠTĚHRAD

Dětský karneval

„Dobré odpoledne. Vítám vás na dnešním karnevalu. Určitě si dnes užijeme spoustu zábavy, tance a legrace.“ Těmito slovy začal letošní karneval a nakonec to zábava opravdu byla. Pro vedoucí oddílu Lišcat, které si tuto akci vzali letos na starosti, to ale ještě před začátkem stálo kus práce. Vytvořit plakáty, vytisknout, nechat rozvěsit, nakoupit ceny, balonky, zařídit další potřebné věci a poprosit další členy skautského střediska o pomoc při výzdobě tělocvičny v sokolovně a při organizaci během samotného karnevalu. Nakonec se pár dobrovolníků přihlásilo a tak jsme se mohli 15. 1. 2012 v 10:00 hodin sejít v sokolovně. Vzhledem k malému počtu pomocníků nám trvalo dlouho nanosit stoly,

židle, udělat výzdobu, včetně nafouknutí balonků, natažení lana napříč tělocvičnou, a připravení „tomboly“ s cenami pro děti a tak nám zbyla jen krátká pauza na oběd a před druhou hodinou odpoledne návrat zpátky, aby celá akce mohla konečně vypuknout.

Ve 14:00 se do sokolovny začaly trousit první děti. Ze začátku to vypadalo na malou účast, ale nakonec dorazilo bez mála padesát dětí, které měly nejrůznější masky a tváře rozzářené zvědavostí, co se bude dít. Během zahájení karnevalu se děti dozvěděly, že za soutěže, kterých se zúčastní, budou sbírat „chcechtáky“, které si pak mohou vyměnit za některou z cen. Výběr byl celkem široký a tak se děti hned po první hře, kterou bylo foukání do papírových parníčků, začaly u stolu s plyšáky,

náramky, auty, korálky, omalovánkami a dalšími atraktivními věcmi tlačit a vybírat si, na co si „chechtáky“ našetří. Jedna malá holčička se zúčastnila snad všech her, aby nasbírala deset „chechtáků“ a mohla je vyměnit za auto pro svého nejlepšího kamaráda. Hry, jako bylo přetahování lanem, štafeta s pingpongovými míčky na lžici, přechod bažiny nebo tanec s balonky, střídali písničky a na několik z nich například na píseň Šampion nebo na známý Ptačí tanec, byli k tanci vyzváni i rodiče dětí. Těžko říct, jestli se více bavili děti nebo jejich rodiče, ale každopádně to byla legrace, obzvláště společně zpívaná píseň Otec Abrahám.

Zařizování celého karnevalu za to tedy opravdu stálo a to nejen kvůli zábavě, ale určitě kvůli dětem, které už se těší na příští rok, až se zase obléknou za víly, kovboje, spidermany a další hrdiny pohádkového i filmového světa a vyrazí se pobavit. Opravdu nás všechny potěšili rodiče, kteří ať už osobně, nebo emailem, děkovali za to, že si jejich děti karneval užili, ale milí rodiče, to my, děkujeme vám, jelikož bez vás a vašich dětí, by se letošní karneval tak nevyvedl.

**Za skautské středisko
Zuzana Kunová
foto: Aneta Mišková.**



VÍTE, ŽE ...

K prameni Buštěhradského potoka

Již delší čas jsem si pohrával s myšlenkou zjistit, kde pramení Buštěhradský potok. Pocházím z města, kterým protéká řeka Ohře, a tak je mi každá tekoucí přírodní voda blízka a připomíná mi místa, kde jsem strávil mládí. Náš potok zpestřuje naše okolí a místo, kde žijeme. Je zdrojem vody obou našich rybníků, ptactva a ryb, pro které jsou rybníky přirozeným útočištěm a zdrojem potravy. Pro nás, obyvatele Buštěhradu, jsou pak rybníky a dění na nich, vděčným objektem našich vycházek a pozorování. Kde tedy hledat zdroj těchto přírodních darů? Kde se rodí naše životadárná voda?

Z mapy jsem věděl, že pramen by neměl být daleko od posledních obydlených míst obce. Na cestu jsem se vydal v sobotu 17. 12., dopoledne. Bylo příjemně slunečno a teplota kolem 3 °C. V buštěhradském údolí neprofučkoval silný vítr a na prosinec bylo docela příjemné podnebí, bez sněhu. To jsem netušil, že následující den zemře Václav Havel, náš první porevoluční prezident.

Vybaven teplým vaťákem s kapucí, teplými holínkami, foťákem a nezbytným mobilem, pro případ napadení divokou zvěří, abych si přivolal pomoc, jsem vyrazil na průzkum. Cestu proti proudu potoka jsem započal v ulici Sadová u garáží, v místech, kde vede přes vodu můstek ze dvou panelů a dále prašná cesta vzhůru do ulice Okružní.

Za krátkou chvíli mizí voda v soukromé zahradě, ohrazené dřevěným plotem. Musím potok obejít a na konci ulice Sadová, u posledního domku Buštěhradu se opět vracím. Moje oči s překvapením hledí na potok vystlaný PET lahvemi a jiným odpadem, ale to již moje kroky míří dále a dovádí mě k zcela zarostlému úseku, porostlému keři a stromy. Řekl bych, že se jednalo o nejkouzelnější místo z celé mé cesty. Koryto potoka se zde zeširoka rozléva-

lo a tvořilo úchvatnou divokou lagunu. Scéna jako ze Zemanova filmu Cesta do pravěku. Z vody se tyčily pokroucené stromy a keře. Nebylo možné pokračovat korytem dále, protože místo bylo nemožné změtí porostu projít. Dovedu si představit, že v plném vegetačním období jara bych se možná nedostal ani tak blízko, jako nyní.

Okraj pole byl mou jedinou možností, jak obejít houští a dostat se zpět k potoku. Moje boty ztěžkly obaleny bahnem, ale dalo se to zvládnout s vědomím, že cestou ještě opadá nebo se omyje. Možnost se opět vrátit k potoku nastala až u silnice spojující křižovatku na Kladno a firmu Peroutka. Otevřel se mi pohled na betonový tunel pod silnicí se zábradlím a potok, ve kterém se omývalo rozpadlé staré křeslo a další odpadky včetně pneumatik. Bylo zřejmé, že jsem blízko sběrného dvora obce. Rozpadlý drátěný plot měl asi v minulosti bránit v přístupu k tunelu. Prošel jsem pohodlně pod silnicí a na druhé straně se mi otevřel prostor vyplněný zahrádkami a vzrostlou loukou. Ušel jsem ještě několik metrů a tekoucí voda potoka se mi ztratila v louce. Je to konec mé cesty? Je tato louka místem, kde pramení potok? Nechtělo se mi věřit, že by začínal tak blízko od silnice. Na mapách měl pramen začínat podstatně dál. Nalevo se zdvihala výrazná vyvýšenina a já si pomyslel, že by bylo dobré se s nadsledem poohlédnout po rozlehlosti louky. Na vrchu mě čekalo překvapení. Kryt z prken skrýval pohled na armatury a šoupata, patrně část vedení vody. Přístup po žebříku prakticky volný. Na pravém kraji louky pokračovaly ve směru předpokládaného koryta potoka

vzrostlé stromy. Zamířil jsem tím směrem a skutečně jsem zde objevil koryto potoka, ovšem již bez vody. Bylo částečně vlhké, ale voda jím neprotékala. Je relativně suché podnebí a je možné, že na jaře je toto koryto plné vody. Jiné vysvětlení jsem nevěděl. Rozhodl jsem se pokračovat po stopě vyschlého koryta. Vyplašil jsem dvě bažantí slepice, až to ve mně, v tom jinak tichu, hrklo. Vpředu jsem viděl zelenou budovu, a když jsem přišel blíž, objevil jsem před ní opět vybetonovaný vchod již bez poklopu k armaturám. Zelená budova byla zdevastovaná trafostanice. Zcela vymlácené a vykradené útroby odhalovaly i díry do sklepa zcela bez zabezpečení. Vrátil jsem se zpět ke korytu potoka a minul jsem další ložisko odpadků a pokračoval mezi ploty zahrad vpřed. Terén byl již schůdnější, protože chyběly křoviny a stromy. Nohám se šlo pohodlně a nebylo třeba hrbít hřbet. Napravo se v celé své nádheře přibližovala fotovoltaická elektrárna, nad kterou kralovala Sochorová válcovna.

Minul jsem cestu, která přetínala můj směr, a která vedla k fotovoltaickým panelům. Sem tam se v korytu objevovaly vrby. Minul jsem i nivelační značky chráněné betonovou skruží. Místy byla půda v místě koryta rozpraskaná jako vyschlá zem na poušti, ale byl to klam. Po zatížení se



Pramen – označen archem papíru s propiskou

noha bořila do měkké země. Vlevo jsem minul starší betonovou stavbu se zadržujícím vchodem do podzemí a vyplašil zajíce. Pelášil ve směru mé cesty. Narazím ještě na vodu? Má potok dva prameny? Jeden na louce a jeden, který v zimě vysychá? Hlavou se mi honily podobné myšlenky. Minul jsem několik keřů šípku, objevil další dvě betonové díry, o jejichž účelu jsem mohl pouze něco tušit a také narazil na dva podivné betonové sloupky, které jakoby symbolicky střežily koryto potoka z jedné a druhé strany. Svěží chůze mě příjemně zahřívala a těšil jsem se, co ještě objevím.

Náhle se dosud rovný směr koryta ztrácel v mírné zátočině doleva vzhůru. Když jsem prozkoumával hustý travní a keřovitý porost, spatřil jsem odlesk od slunce. Vodní hladina? Bylo tomu tak. S překvapením jsem hleděl na systém kaluží, nad kterými šustili křídly vyplašení ptáci a bažanti. Bylo to opravdu velké hejno ptactva, které zde mělo svůj úkryt a zdroj vody. V přímém směru prostor končil terénní stěnou a vpravo sice trochu výše voda byla, ale netekla. V kaluži pouze rezavěly plechové rozbité sudy. Vrátil jsem se tedy trochu zpět, protože mírně vlevo byl patrný rovněž jakýsi průchod pro možné pokračování vody. Musel jsem houštinu trochu obejít a jaké bylo mé překvapení, když jsem opět našel vodu, ale již tekoucí! Několikrát jsem se ujistil, že voda skutečně teče a ztrácí se dále v kalužích, které jsem viděl před tím. Místo bylo porostlé stonky travin, ale jinak dobře přístupné, Zvěčnil jsem



Tajemní strážci potoka

pramen na fotografii a udělal několik snímků i z místa vstupu k prameni na kraji pole směrem na Buštěhrad. V dálce se vypínala charakteristická věž na křižovatce Kladno, Buštěhrad, Praha a vlevo začínala fotovoltaická elektrárna, jejíž panely pokračovaly i nahoře nad mou hlavou. Bylo jasné, že srázy kolem mne a stoupající terénní profil, již nepřipouštěly další pokračování cesty a pramen byl skutečně nalezen.

Vracel jsem se po jedné a půl hodině domů s vědomím, že drobné stroužky vody u pramene nakonec, po cestě přes naši čistíčku, Kralupy nad Vltavou a Hamburg, skončí svou pouť ve vlnách Severního moře. Poškrábán od keřů, ale s vědomím hezky prožitého dopoledne, jsem se těšil, až budu své zážitky vypravovat doma a ukážu všem své fotky. Měl jsem dobrý pocit z toho, že vím, kde náš potok začíná svou pouť, a že jsem měl možnost vidět místa, která jsem dosud jen z pozdálí míjel nebo vůbec nenavštívil. Pohledy na Buštěhrad a průmyslový komplex spolu s fotovoltaickými panely byly pro mě rovněž netypickými a novými.

Jen jsem si kladl otázku, proč voda nepokračovala takový kus cesty v korytě potoka. Jediná možnost, která mě napadla, byla, že v době sucha se voda z oblasti pramene prosakuje a spodními cestami pod povrchem vychází až v prostoru louky před silnicí. Domnívám se, že tajemství pramene buštěhradského potoka zkoumali i zvědaví buštěhradští kluci v minulosti. Asi našli PET lahve a různé odpadky, ale dobrodružství zažili určitě také dost.

Pokud tedy máte na své mládí hezké vzpomínky, které se k našemu potoku váží, ozvěte se svým příběhem do redakce Buštěhradského zpravodaje a podělte se s námi o vaše zážitky. Jistě osvěží naše stránky.

**zapsal a nafotil
Jiří Janoušek**

Sběratelské trhy

Ačkoli se o tom mnoho na stránkách BZ nepíše, sběratelské trhy v Buštěhradě pravidelně fungují a mají, zejména v pátek, stále hojnou účast. V březnu je otevřeno 16. - 17., a dále 30. - 31. V dubnu pak 13. - 14. a 27. - 28. V pátek je otevřeno od 6:00 do 14:00. V sobotu od 6:00 do 12:00. Různé historické předměty jsou cílem nákupů mnoha návštěvníků z Čech i ze zahraničí.

Zapsal: Jiří Janoušek

Nová tvář prodejny

Nově na nás zazářila v remodelin-govém provedení prodejna potravin na Tyršově ulici u ZŠ. Svěže vypadá zvenku a netradičně vzdušně zevnitř. Přirozené dřevěné regály se zbožím působí domácím dojmem. Je v provozu v novém kabátě od 16. 1. a má otevřeno pro občany i v sobotu a v neděli. Příjemné jednání obsluhy neodrazuje. Byl jsem svědkem vytracení bankovky s vyobrazením Františka Palackého u zákazníka, který pak marně při placení prohledával své kapsy. Vysvobozením pro něj bylo předání bankovky, kterou ztratil od prodáváče, který ji našel na podlaze prodejny. Bylo to úsměvné i hřejivé. Poctivost sluší. V dnešní době těžké konkurence v prodeji potravin oceňují odvahu a entusiasmus lidí, kteří se snaží přinést oživení a novou nabídku spolu s příjemnou komunikací pro naše občany.

Zapsal: Jiří Janoušek



Interiér prodejny. Foto: Jiří Janoušek

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Havel

Jsou věci na světě, které si člověk oblíbí víc nežli jiné. Někdo má rád svůj hrneček, někdo je úzce svázan se svým automobilem, někdo má oblíbený kuchařský recept, jiný se rád vrací na oblíbené místo v krajině, někdo si češe patku, druhý si tuží nekompromisní číro. Prostě se cítíme spokojeně a bezpečně, máme-li to

své. Když proběhl „tennášsametový“ převrat, najednou jsme se všimli člověka, o němž jsme sice mnozí věděli, že je, ale nevnímali jsme pravděpodobně hloubku ideje, které cílevedomě podřídil celý svůj život. Bylo logické, že jsme pochopili tu sílu a zvolili ho do čela národa. A on, pan prezident, stal se pro nás něčím takovým, co prostě máme rádi. Je to hezké, když se s někým cítíme bezpečně. Ale teď prostě zemřel, a co s tím? Přesto-

že se nedávné manifestační oslavy vytvarovaly až trochu moc kultovně, doufejme, že jsme si prostě jen uvědomili, že jsme fyzicky přišli o něco, co nám bylo tak blízké a bude nám najednou chybět taková ta věc, která byla důležitá. Nejlepší panychidou bude, když udržíme směr, který nám Václav Havel jednoznačně ukázal.

**Připravili Martin Aushaus
a Jiri Blesk**



Smuteční průvod © MARTIN HOMOLA



V.H. © MARTIN AUSHAUS



Lafeta © KATEŘINA HOMOLOVÁ



Havel a Rolling Stones © MARTIN AUSHAS

Vítání občánků

V úterý 17. ledna 2012 jsme uvítali do života další nově narozené občánky.

Dětem přejeme, aby prožily hezké, klidné a pohodové dětství uprostřed láskyplného rodinného kruhu a rodičům, aby největší odměnou pro ně byla láska a úcta jejich děťátka.

Naši jubilanti

Leden-únor 2012

70 let

Dědičová Miroslava Zahradní ul.

75 let

Patera Zdeněk Starý hrad

90 let

Suchá Růžena ul. U Rybníka



Na fotografii zleva: Daniel Zpěvák, Pavel Kováč, Klára a Vojtěch Votrubovi, Michaela Dlouhá, Jonáš Moravec, Nela Smrtková.

Poděkování

Moje velké poděkování patří všem, kteří mi osobně nebo písemně blahopřáli k mému kulatému životnímu jubileu. Za dárky, dárečky, květiny, za milé a radostné prostředí mojí velké rodiny, kamarádkám, paní I. Kallové a její rodině, Městskému úřadu a děvčatům z Červeného kříže, všem moc a moc děkuji.

M. Valentová

Děkuji celé mé rodině, příbuzným, přátelům, MěÚ Buštěhrad, místní skupině ČČK a dohlížejícímu výboru SD Jednota za milé dárky a blahopřání k mému jubileu. Byla jsem mile potěšena.

Přeji všem hodně zdraví do r.2012.

Eva Horáková

Vzpomínáme

21. 1. 2012 nás navždy opustila paní Věnceslava Cachová. Znali jsme ji jako věčně usměvavou a příjemnou dámu, která celý život zasvětila výchově našich dětí. Svůj aktivní zájem o dění v obci zúročila téměř dvacetiletým vedením městské kroniky, kam pečlivě zaznamenávala

vše podstatné i v době, kdy to opravdu nebylo jednoduché. Zajímavostmi z historie našeho města také po léta přispívala do tohoto zpravodaje a určitě patřila mezi ty, kteří se zasloužili o jeho oblibu mezi čtenáři. Rozhodně si naši vzpomínku zaslouží.

JP

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

Proč rušit něco, co dobře funguje?

V minulém čísle zpravodaje vyšel článek paní ředitelky magistry Věry Sklenářové obhajující boj proti vládou schválené „Strategii proti sociálnímu vyloučení 2011-2015.“ Nejsem pedagog, a proto se nechci na základě převzatých argumentů pouštět do debaty o parametrech plánovaných reforem. Navíc postoj paní ředitelky chápu. Na jedné straně stojí stávající systém, který funguje podle očekávání všech zainteresovaných, na straně druhé nejisté změny, které budou nepochybně znamenat mnoho práce a nepopulárních změn pro všechny. Z krátkodobého hlediska se tedy jeví jako zcela racionální snažit se navržené změny zvrátit, což by se vzhledem k tomu, že na Ministerstvu školství sedí krajně nereformní a populisticky konající ministr Dobeš, mohlo podařit.

Ano, současné řešení se zdá být dobré. Děti s lehkým mentálním postižením se dostanou mezi sobě podobné, stát jim koupí učební pomůcky, nikdo je nebude šikanovat, a školy pro děti normální nebudou přítomností dětí se zvláštními potřebami zatěžovány. Podívejme se ale na problém z druhé strany. Praktické školy jsou státem štedře financované, mají tedy zájem na tom, aby měly dostatek žáků, kteří splní požadovaná kritéria. Normální základní školy neumí pracovat s dětmi ze sociálně vyloučeného prostředí, nemají k tomu prostředky ani potřebnou podporu, je opět tedy zcela logické, že se takovým dětem brání. Rodiče těchto dětí jsou pak postaveni před rozhodnutím, jestli své dítě poslat do normální školy, kde jejich dítě není vítáno, kde bude s největší prav-

děpodobností šikanováno, budou na něj a tedy i na rodiče kladeny vysoké nároky..., anebo dát dítě do praktické školy, kde dostane zdarma pomůcky a bude mezi svými. Opět tu máme zcela racionální rozhodnutí.

To, že používané testy, na základě kterých je posuzována dispozice dětí učit se na normální škole, neměří pouze inteligenci, ale také míru socializace podle parametrů většinové společnosti, není žádným tajemstvím. Jak má například dítě, které v životě nepouštělo draka, složit skládku s obrázkem papírového draka? Ve výsledku docházíme k tomu, že oficiálně je 30% romských dětí retardovaných (tolik jich je přijato do praktických škol). Naděje na další vzdělání a získání práce jsou pro tyto děti minimální, daňová zátěž pro zbytek společnosti veliká. A sníží-li se sociální dávky pod únosnou mez, zvýší se kriminalita.

Proč tedy rušit něco, co dobře funguje? My „přízpusobivý“ (mně mimochodem zas tak pozitivně tohle označení nezní) požadujeme od těch „nepřízpusobivých“, aby se něco naučili, pracovali, platili daně, dodržovali psaná i nepsaná pravidla naší společnosti, brali si hypotéky, zkrátka chovali se jako my. Zároveň jsme ale rádi, že romské děti nejsou s těmi našimi ve třídách. Když už se tam objeví, nikdo si s ním neví rady, protože klasické metody (pětka, poznámka, třídní schůzky) na ně neplatí; dítě nemá pomůcky a nikdo se nemůže divit, že pokud se z něj nestane vyhlášený rváč, bude šikanováno. Jen výjimečné romské dítě s dobrým rodinným zázemím či jinou indivi-

duální podporou dokáže takovou školou úspěšně projít, a řekl bych, že každému takovému zůstane v krku hořkost a pocit, že kýžené začlenění je jaksi polovičaté.

Šlo by to jinak? Pokud chceme něco zásadního změnit, budeme nejspíš potřebovat několik generací. A řešení se navíc musí hledat na obou stranách. Každý může začít například tím, že před svými dětmi nebude používat slovo cikán jako nadávku. Daleko těžší to bude právě pro učitelky a učitele základních škol. Podle navržené strategie se jim stát má snažit co nejvíce pomoci. Prostředky z provozu drahých praktických škol, které společnosti mnoho pozitivního nepřináší, mají být přesunuty do škol základních, mají se zvýšit normativy na problematické žáky, školy mají mít k dispozici potřebnou odbornou podporu, sociálně vyloučené (nejen romské) děti mají dostat potřebné pomůcky, a pokud nefunguje rodina, tak možnost doučování. Osobně bych rád své dcery posílal do školy, kde nebude v zadní lavici sedět samotné romské dítě, které nemá pomůcky. Není to ničím chyba, v poslední řadě je to pak chyba toho dítěte. Bohužel, všichni, včetně dětí ve třídě, mají jasno, kam to dítě s tmavší barvou pleti patří – do zvláštní školy a pak rovnou na úřad práce.

V poslední době se často říká, že nám chybí vize. Je na nás všech, jestli je naší vizí větší izolace těch izolovaných, domobrana, ghetta, kam se budeme bát vkročit, kriminalita a daňová zátěž pro všechny pracující (a speciální třídy a předem určená životní dráha pro geniální, velmi chytré, průměrné a

podprůměrné děti), nebo společnost, která bude dělat vše pro to, aby i ten, který má startovní čáru o pár metrů či kilometrů dál, měl šanci ostatní doběhnout.

Se vším respektem k pedagogům a pedagožkám si uvědomuji, že vydat se tou druhou cestou by

pro ně bylo extrémně náročné a že odměna, kterou by je za takovou práci čekala, v současné době není adekvátní. Snad si naše společnost uvědomí, jak zásadní jejich práce pro nás pro všechny je. Pokud totiž horizont našeho uvažování prodloužíme z roku 2013 na příští ge-

neraci, tak se investice do školství, do učitelek a učitelů, stejně jako integrace sociálně vyloučených dětí do normálního vzdělávacího systému ukážou jako velice pragmatické volby.

J. Mrkvička

SPORT

A co tenis v našem městě ?

Blíží se tenisová sezona 2012 na jejíž zahájení se náš TK pomalu připravuje. I když zatím kraluje paní zima, již nyní přemýšlíme, jak uvedeme celý tenisový areál právě po zimním období do pořádku. Je to vždy usilovná práce. Ale dobře odvedená práce se vždy vyplatí, protože kurty potom dobře drží a jsou podmínkou pro dobrou hru.

V sezoně 2012 budeme hrát dvě soutěže Krajského přeboru, druhou a třetí třídu, což lze považovat za významný úspěch tenisu v našem městě. Dík patří všem hráčkám a hráčům za jejich sportovní přístup k soutěžím, na úkor jejich volných dnů, protože soutěže se hrají vždy v

sobotu nebo v neděli. Letos začínáme již 5.5.2012.

Za mimořádně úspěšné považujeme skutečnost, že pod vedením pana A. Jeřábka a pod záštitou našeho klubu se docela dobře rozvíjí tenisová škola. V současnosti je v ní zaregistrováno 24 hráček a hráčů ve věku od 4 do 15 let. Většina z nich jsou úplní začátečníci, ale jak je patrné jsou do tenisu zapálení. Trénují ve skupinkách po třech nebo čtyřech v tělocvičně ZŠ v rozsahu 12 hodin týdně. K tomu, aby ze začínajících adeptů vyrostli dobří tenisté, probíhá i jejich dobrovolný kondiční training, který však je pro získání fyzické připravenosti ne-

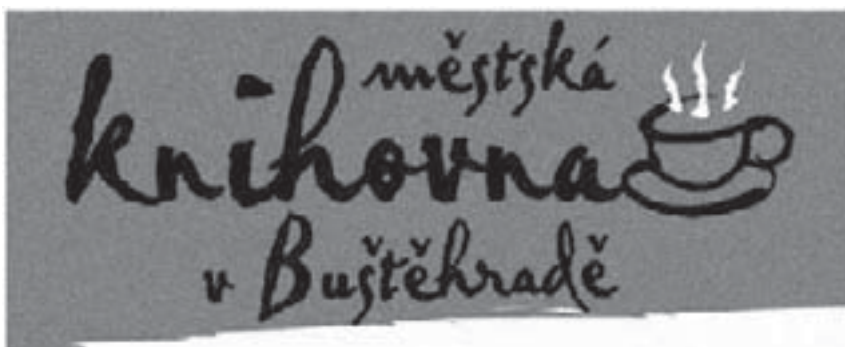
zbytný. Chceme, aby hráči se mohli zúčastňovat některých turnajů a postupně získávali tenisové zkušenosti. Vedoucí tenisové školy pan A. Jeřábek by rád pro tuto sezonu postavil družstvo dorostu, složeného ze 4 hráčů tenis. školy a tří hostujících hráčů. Družstvo mladších hráčů bude hostovat v družstvu Slovanu Kladno.

Na jaře bude pod hlavičkou našeho TK proveden znovu nábor všech zájemců o tento krásný sport. KONTAKT: Antonín Jeřábek, tel. 602146359.

Sportu zdar a tenisu zvláště.
M. Oplt, předseda TK



Pohled na buštěhradský tenisový dvorec.



Vás zve na přednášku
cestovatele a fotografa Davida Švejnohy

UGANDA - perla subsaharské Afriky

Cestování terénním autem po jedné z nejkrásnějších zemí černého kontinentu. Scenérie mlžných pralesů Bwindi a dechberoucí chvíle s horskými gorilami, kterých je na světě pouze 670. Příroda na hranicích s Rwandou a Kongem a pygmejské vesnice. Průjezd Národním parkem Queen Elizabeth plným antilop a plavba po kanále Kazinga s množstvím hrochů, bůvolů, slonů a krokodýlů. Lesy Semliki a vulkanické prameny. Čajovníkové plantáže u městečka Fort Portal a magické vodopády Murchison Falls. Ale také povídání o životě obyčejných lidí, dopravě a kouzelné atmosféře.

Ve čtvrtek - 1. 3. 2012 od 19 hodin
v restauraci U Bečvářů

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj. 33/76 OÚ Kladno. Vychází 6x ročně. Náklad 1050 ks.

Cena: zdarma

Redakční rada: Ing. Arch. Daniela Javorčeková, Ing. Jitka Müllerová (výkonný redaktor), Jiří Blesk,
Mgr. Drahomíra Čermáková, Ing. Jiří Janouškovec, Jaroslav Pergl, Petr Sejkora
Fotografická spolupráce: Martin Aushaus
Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 27343 Buštěhrad, e-mail: bzpravodaj@seznam.cz
Tisk: Tiskárna Kočka Slaný, tel.: 312 522 278

Toto číslo vyšlo 17. února 2012. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla bude 31. března 2012.